Biblioteca Centrală Regională ...-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 251
Vineri 21 septembrie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Să fie intensificat ritmul lucrărilor de construcţii în gospodăriile colective

Terminarea construcţiilor gospodăreşti planificate în gospodăriile agricole colective este o sarcină de mare importanţă economică, căreia trebuie să i se acorde o deosebită atenţie în momentul de faţă. Numai avînd grajduri, saivane, magazii, remize etc., gospodăriile colective vor putea să crească animale de rasă, să păstreze în bune condiţii utilajul agricol, produsele şi alte bunuri.

In acele gospodării colective unde consiliile de conducere, sub îndrumarea organelor locale ale puterii de stat, s-au preocupat cu simţ de răspundere de procurarea la timp a materialelor de construcţii necesare, de folosirea mîinii de lucru proprii, construcţiile planificate pentru anul în curs au fost terminate cu mult înainte de termen. Prin folosirea în mare măsură a materialelor de construcţie locale şi datorită bunei organizări a muncii pe şantier, membrii gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Borş, regiunea Oradea, au ridicat pînă acum un grajd modern cu adăpători automate pentru 100 de vite mari, o remiză pentru 38 de căruţe, o magazie etc. Construcţii gospodăreşti ieftine, trainice şi corespunzătoare şi-au ridicat în cursul acestui an şi colectiviştii din comunele Silistraru, Golaşei, regiunea Galaţi, Bădenii-Miluiţi, regiunea Ploeşti, Pecineaga, regiunea Constanţa, Tîrzii, Pribeşti, Băleşti, regiunea Iaşi, şi altele.

Realizările de pînă acum ale gospodăriilor colective în domeniul construcţiilor agricole sînt însă departe de a putea fi considerate satisfăcătoare. Pe întreaga ţară, din totalul construcţiilor planificate au fost date în folosinţă pînă la 31 august 1.200 de obiecte, 1.836 sînt în curs de executare, iar 1.443 nu sînt încă începute. In regiunea Constanţa, de pildă, la 31 august, din numărul construcţiilor ce trebuiau să fie ridicate, 271 de obiecte n-au fost nici măcar începute. In unele gospodării colective din această regiune sînt diferite construcţii a căror ridicare a început anul trecut, dar care nici pînă astăzi n-au fost terminate complet, pentru a putea fi date în folosinţă. Din 124 de obiecte rămase din 1955, abia 64 au fost terminate. Nici în regiunea Galaţi situaţia nu se prezintă mai bine. Aici, din 177 de obiecte rămase din anul trecut s-au terminat abia 59, iar din cele 387 planificate pe anul în curs 228 sînt încă neîncepute.

Această situaţie se datoreşte în primul rînd faptului că o mare parte din materialele de construcţie planificate din fondul centralizat al statului, cum sînt cimentul, cherestea, ţigla etc., n-au fost livrate la timp. Au fost însă şi cazuri cînd unele gospodării colective au dat dovadă de neglijenţă şi nepăsare, au tărăgănat fără nici o justificare ridicarea materialelor ce le-au fost repartizate din fondul centralizat al statului. Gospodăria colectivă din Fintinele, regiunea Ploeşti, de pildă, deşi a fost înştiinţată din vreme, a ridicat cu mare întîrziere tabla repartizată prin U.R.C.C., pentru acoperirea unui pătul de porumb. Alte gospodării colective cu toate că au avut îndemînă tot materialul trebuincios, au amînat mereu de la o lună la alta începerea lucrărilor de construcţii, sau tărăgănează la nesfîrşit executarea lor. Un exemplu edificator în acest sens ni-l oferă gospodăria colectivă din Slobozia, raionul Găeşti, unde, deşi există toate materialele necesare nu s-au dat încă în folosinţă un saivan pentru oi şi o maternitate pentru scroafe, construcţii a căror temelie a fost turnată acum 5 ani. De foarte mult timp, la gospodăria colectivă din comuna Broşteni, acelaşi raion, stă neterminat un saivan pentru 500 de oi.

In unele locuri, ca, de pildă, la gospodăriile colective din comunele Tudor Vladimirescu şi Titu, raionul Titu, materialele primite din fondul centralizat al statului, nefiind păstrate în bune condiţii, s-au degradat, astfel că nici n-o să mai poată fi folosite în întregime la construirea obiectelor planificate.

O mare parte din vină pentru tărăgănarea ridicării construcţiilor în gospodăriile colective o poartă organele de stat şi agricole, atît cele de la regiuni, cît şi cele de la raioane. Preocupîndu-se exclusiv de executarea la timp a lucrărilor din campaniile agricole, activiştii direcţiilor şi ai secţiilor agricole din regiunile Oradea, Autonomă Maghiară şi Bacău au neglijat aproape cu totul problema construcţiilor. In aceste regiuni, tehnicienii constructori au fost şi sînt încă repartizaţi să lucreze în alte sectoare, nefiind lăsaţi să se ocupe de problemele de care răspund.

In aceste zile, pe ogoarele gospodăriilor colective muncile agricole sînt în toi: se însămînţează cerealele de toamnă, se recoltează sfecla de zahăr, porumbul, bumbacul etc. Recoltele obţinute şi în special sămînţa pentru anul viitor, utilajul agricol etc. trebuie păstrate în cele mai bune condiţii. Animalelor proprietate obştească e necesar să li se asigure pentru iarna care vine adăposturi călduroase, încăpătoare, bine aerisite. Iată de ce în timpul scurt care a mai rămas pînă la sosirea iernii gospodăriile colective trebuie să intensifice la maximum ritmul de ridicare a construcţiilor începute. In acest scop, este necesar ca organele de stat şi agricole să se preocupe de aprovizionarea cît mai urgentă a şantierelor cu materialele necesare, îndeosebi cu materiale din resurse locale, cum sînt: piatra, nisipul, stuful, chirpiciul etc., iar consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să organizeze în aşa fel muncile agricole, încît o parte din forţa de muncă şi mijloacele de transport să fie folosite exclusiv la ridicarea construcţiilor.

Organele de stat şi agricole au datoria să efectueze un control permanent asupra ritmului şi calităţii lucrărilor de construcţii în gospodăriile colective şi să rezolve operativ greutăţile ivite atît în aprovizionarea cu materiale cît şi în organizarea muncii pe şantiere. Luarea măsurilor necesare pentru intensificarea muncii de ridicare a construcţiilor este una din sarcinile cele mai importante şi de primă urgenţă ale organelor de stat şi agricole.

Mîndri de recolta bogată din acest an, colectiviştii din comuna ...erişani, raionul Feteşti, zoresc recoltatul florii-soarelui, care le-a dat o producţie de 1.300 kg. la hectar.

In fotografie: harnicele colectiviste Maria Axinte şi Florica Axinte.

Colectiva pescarilor

Ieri...

Cît vezi cu ochii, în stînga şi-n dreapta, spre miază-zi şi soare-apune, numai apă. Panglica, acum învolburată, acum domoală, a Dunării, în larg. In vest, pe sute, pe mii de hectare, lunca, liniştita împărăţie a bălţilor foind de peşte. De tot felul. De la obletele cît degetul mic al mîinii, pînă la somnul bătrîn, în stare să-nghită omul pe de-antregul. Oamenii — din tată în fiu pescari. Pe cîte-un petic de pămînt, la adăpost de furia apelor, cultivau ceva porumb şi furaje. Mai mult ca să se afle în treabă femeile. Bărbaţii plecau în miez de noapte în lotcile unse cu catran, prindeau cîrligele, întindeau setcile şi vintirele. Pricepuţi şi vrednici, cunoscînd toate chichiţele meseriei nimereau cu ochii închişi la vadurile cele mai bogate în peşte. Cîteodată, barca se dovedea a fi neîncăpătoare pentru belşugul de peşte. De cele mai multe ori, însă, cîţiva obleţi pricăjiţi — nici măcar să încropeşti o ciorbă — erau toată răsplata unei zile şi unei nopţi de muncă. N-a picat azi, poate-o pica mîine — îşi spunea pescarul. Sculele să fie bune, că apa-i mare. Dar cînd setcile şi vintirele nu mai ţineau de-atîta cîrpeală, cînd trebuiau musai schimbate, atunci, ca să facă rost de altele, pescarul îşi zălogea munca pe luni de zile înainte. Aveau oamenii de-aici şi-o vorbă: „peşte cu păr şi pescar pricopsit, niciodată nu s-a văzut". Aşa a fost ieri...

Azi...

In comuna „23 August" din raionul Galaţi a luat fiinţă prima gospodărie colectivă piscicolă. La 9 septembrie, 25 de familii de pescari, urmînd îndemnul partidului, s-au unit în colectivă. Ca avut obştesc au adus 110 vintire, 16 ave, 4 bărci, 1100 de pripoane de pescuit, setci, prostovoale şi alte unelte pescăreşti, precum şi o suprafaţă de 23 ha de pămînt. Preşedinte l-au ales pe pescarul Sterian Jiglău. In comitetul de conducere au intrat pescari pricepuţi ca Pandele Sterea, Gheorghe Pologeanu şi alţii. De la început au fost organizate două brigăzi, în frunte cu Sterian Jiglău şi Pandele Sterea. Pînă la înzestrarea mai completă cu scule a gospodăriei, brigăzile lucrează pentru întreprinderea „Piscicola". Douăzeci de bărci — „flotila colectiviştilor", cum au început să-i spună cei din comună — înzestrate cu două năvoade de cîte 150 m cu setci, prostovoale şi vintire, ies în fiecare noapte la pescuit în balta Bogiu, la „lăţime". In primele două-trei zile, lucrul laolaltă a mers mai greu. Cîte 800—1.000 kg de peşte într-o noapte. Acum, producţia a săltat: 2.000—2.500 kg. Şi va urca mereu. Deocamdată, pînă la 5.000 kg. „Mai tîrziu — spun pescarii colectivişti — eh, mai tîrziu om vedea..."

Mîine...

pentru colectiviştii din „23 August" înseamnă viitorul, un viitor de-altminteri foarte apropiat. Au planuri frumoase, care au şi început să prindă viaţă. Mîine, înseamnă construcţia începută de acum a cherhanalei, mîine înseamnă butoaiele şi lăzile comandate, construcţia gheţăriei, a atelierelor anexe de fabricare a rogojinilor şi coşurilor, a maternităţii pentru scroafe, mîine înseamnă recolte bogate pe terenul comasat

Mai mult ca orice, însă, pentru noii colectivişti mîine înseamnă o gospodărie agro-piscicolă puternică şi înfloritoare.

S. LEONARD

Construcţii trainice şi corespunzătoare pentru adăpostirea animalelor

Paralel cu executarea la timp a muncilor agricole, colectiviştii din comuna Dideşti, raionul Roşiori, regiunea Bucureşti, s-au preocupat şi de ridicarea construcţiilor gospodăreşti prevăzute în planul de producţie pe acest an. Folosind cu pricepere materiale din resurse locale mîna de lucru din gospodărie, ei au reuşit să termine cu mult înainte de termen un grajd cu o capacitate de 60 de vite mari.

In fotografie: aspectul exterior al noului grajd terminat de curînd.

Muncile agricole de toamnă devin tot mai zorite

La recoltatul florii-soarelui

REPEDE ŞI BINE

Frunzele copacilor, pălite de frig, au început să foşnească trist, în adierea vîntului care le cerne domol la pămînt. In ogrăzi, numai nucii şi gutuii îşi mai poartă cu semeţie roadele; iar pe cîmp, doar porumbul. A venit toamna...

...E seară. La sediul gospodăriei colective din Lovrin, oamenii s-au adunat să discute măsurile ce trebuie luate pentru a grăbi culesul porumbului. E vorba, mai ales, despre eliberarea unei parcele de cincizeci de hectare pe care colectiviştii s-au hotărît să însămînţeze o parte din grîul de toamnă. Şedinţa a ţinut doar o jumătate de oră. Atît cît a fost nevoie pentru ca munca să fie bine rînduită. Apoi, pe brigăzi şi echipe, oamenii s-au apucat de treabă. Ioan Lambert, Francisc Berger şi Nicolae Popa, cei trei brigadieri ai gospodăriei, umblau de colo, colo, printre colectivişti, supravegheau pregătirea căruţelor, a carelor şi a coşurilor necesare la transportul ştiuleţilor, a secerilor cu care vor fi doborîţi la pămînt cocenii, repartizarea vitelor pe atelaje. Ei au stabilit împreună cu oamenii în amănunt şi felul cum va lucra fiecare echipă în parte.

...Revărsatul zorilor i-a găsit pe colectiviştii din Lovrin pe cîmp, în lanul de porumb. Aşa cum se hotărîse de cu seară, primele două echipe din fiecare brigadă mergeau înainte şi culegeau ştiuleţii în coşuri. In urmă, colectiviştii din celelalte echipe zoreau să taie cocenii, pe care alde Elisabeta Hobrat, Terezia Schneider, Elisabeta Kleici şi altele îi adunau în glugi la marginea lanului. Munca astfel rînduită se dovedi a fi cu spor. Douăzeci de căruţe şi plecară cu primul transport de ştiuleţi către sediul gospodăriei. Cît despre tăiatul cocenilor, mai bine de cinci hectare erau deacum curăţate. Şi soarele se ridicase de-abia la nămiezi...

Pînă seara, colectiviştii din Lovrin au cules porumbul de pe o suprafaţă de 14 hectare. Două tractoare ale brigăzii de la S.M.T. Gottlob puteau intra aşadar chiar de a doua zi pe acest teren să execute arăturile, pentru ca însămînţarea grîului să poată fi făcută şi aici fără întîrziere.

L. GHEORGHE

Peste 1000 hectare însămînţate în G.A.S.-urile din regiunea Galaţi

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Galaţi au început însămînţările de toamnă. Pînă la data actuală muncitorii din G.A.S-urile Brăila, Brateş, Barboşi, Ghidigeni, avînd asigurate condiţiile necesare, au însămînţat peste 1000 de hectare cu grîu, orz şi secară. Anul acesta cele 28 de G.A.S-uri din regiune execută lucrările agricole în condiţii mult superioare anilor precedenţi. Pînă în prezent au fost stabilite terenurile pentru culturile de toamnă şi s-au făcut arături pentru însămînţări pe o suprafaţă de 46.000 hectare faţă de 48.700 hectare cît era planificat. In 19 G.A.S.-uri arăturile pentru însămînţările de toamnă au fost terminate. In acelaşi timp a fost condiţionată aproape întreaga cantitate de 8.358 tone de seminţe necesare însămînţărilor, s-au tratat 2.600 tone de seminţe şi s-au executat 406 probe de germinaţie. Insămînţările se fac numai cu sămînţă recunoscută. In scopul obţinerii unor producţii sporite, o dată cu arăturile s-au încorporat 47.000 tone îngrăşăminte naturale şi 1.008 tone îngrăşăminte chimice, cu aproape 45.000 tone de îngrăşăminte mai mult decît în anul trecut.

Cooperative agricole de producţie cu rentă nou înfiinţate

In ziua de 16 septembrie a.c., s-au constituit în regiunea Craiova două noi cooperative agricole de producţie cu rentă. Una din aceste cooperative agricole de producţie, care a luat fiinţă în satul Valea lui Pătru din raionul Filiaşi, poartă numele ţăranului Ion D. Chisa din acest sat, ucis în timpul răscoalei din 1907. Printre primii ţărani muncitori din acest sat care s-au înscris în cooperativa agricolă de producţie cu rentă, au fost nepoţii lui Ion D. Chisa.

După ce s-a ales consiliul de conducere, adunarea generală a hotărît ca din valoarea inventarului adus în cooperativă fiecare membru să contribuie obligatoriu cu cîte 600 lei la hectar timp de 6 ani pentru fondul de bază, veniturile cooperativei să se împartă între membri în proporţie de 75 la sută după munca efectuată şi 25 la sută după suprafaţa de pămînt etc.

In aceeaşi zi, şi în comuna Amărăştii de Jos din raionul Caracal a luat fiinţă o cooperativă agricolă de producţie cu rentă.

In această cooperativă s-au înscris 32 de familii de ţărani muncitori cu o suprafaţă de 165,61 ha. Ţăranii muncitori au adus în cooperativă 11 boi, 6 cai, 7 care, 12 căruţe, 17 pluguri, 12 grape, 11 prăşitori, 4 secerători şi alte obiecte de inventar gospodăresc.

In cooperativă s-au înscris, printre alţii, Ştefan Rădulescu cu 11,32 ha, Florea Marin cu 3,31 ha etc. Aşa după cum a stabilit adunarea generală, veniturile vor fi împărţite între membrii cooperativei, în proporţie de 80 la sută după zilele-muncă lucrate şi 20 la sută după suprafaţa de teren.

Nepăsare faţă de soarta recoltei viitoare

In toamna aceasta, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Medgidia vor trebui să însămînţeze cu păioase o suprafaţă de peste 66.000 ha. Pentru a nu se mai repeta lipsurile din anul trecut, cînd pregătirea terenurilor destinate a fi însămînţate cu grîu şi orz de toamnă nu s-a făcut din vreme şi în bune condiţii agrotehnice, ceea ce a dus la obţinerea unor producţii slabe, ar fi fost necesar ca acestor lucrări să li se dea mai multă atenţie luîndu-se unele măsuri chiar dinainte de terminarea treierişului.

Sînt unele comune şi mai ales gospodării colective, ca cele din Seimenii Mari, Nicolae Bălcescu, Mircea Vodă şi Cheia, care, ţinînd seama de experienţa anului trecut, s-au pregătit temeinic în vederea lucrărilor de toamnă şi au şi început însămînţările. Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre alte comune, cum ar fi Tîrtoman, Tîrguşor, Cerbu de Sus, Năvodari etc., unde nici vorbă nu poate fi de aşa ceva. Deşi ne aflăm la 20 septembrie, dată cînd, conform regulilor agrotehnicii, în regiunea Constanţa însămînţările trebuiau să fie începute, în raionul Medgidia mai sînt încă peste 30 la sută din suprafeţe nearate. Este ştiut că respectarea momentului optim de însămînţare este o primă cerinţă a agrotehnicii. Cum vor putea însă însămînţa în cadrul epocii optime gospodarii din comuna Cochirleni, de pildă, dacă la data de 18 septembrie aveau arate doar 28 ha din 1080 ha?

Şi totuşi, printr-o bună organizare a muncii, cu atelajele existente în această comună s-ar fi putut ara cîte 100 ha zilnic. Pentru aceasta, însă, ţăranii muncitori ar fi trebuit să fie lămuriţi că arătura făcută la timpul potrivit aduce sporuri însemnate de recoltă. Pentru organele agricole locale, ca şi pentru sfatul popular comunal Cochirleni, respectarea regulilor agrotehnice nu constituie însă o preocupare.

Multă nepăsare dovedesc organele agricole de la raion şi comune, ca şi punctele agricole, şi faţă de asigurarea unor seminţe de calitate. In scriptele existente la secţia agricolă raională figurează ca funcţionînd toate cele 76 de centre de curăţat şi tratat seminţe. Realitatea este cu totul alta. In comunele Tîrtomanu, Tîrguşor, Corbu de Jos ş.a. nu s-a curăţat pînă la data actuală nici un kilogram de seminţe.

Deosebit de grav este şi faptul că nu se întreprinde o acţiune susţinută pentru folosirea pe scară largă a gunoiului de grajd. In multe comune din raion, cum sînt Cochirleni, Basarabi ş.a., gunoiul de grajd se aruncă, în loc să fie îngropat în sol o dată cu arătura.

Ne aflăm la începutul campaniei de însămînţări, etapă hotărîtoare pentru cantitatea şi calitatea viitoarei recolte. Lipsurile de mai sus, care nu pot influenţa decît negativ recolta anului viitor, trebuie să fie înlăturate grabnic.

RAZII POPA

Zi şi noapte, fără întrerupere

Clădirile trupului Salai de la secţia Ileana a gospodăriei de stat Fundulea erau încă învăluite în întunericul nopţii. Dinspre cîmpul încă acoperit cu porumbişti, bătea un vînt tăios, rece.

Dintr-un dormitor, ieşiră în ogradă, unul după altul, tractoriştii din brigada a 2-a. Mihai Dragomir, şeful brigăzii, un flăcău înalt şi spătos, îşi trase pe urechi bascul şi strigă spre ceilalţi:

— Măi, da' alde Munteanu, pontatorul, unde-i? Să ne dea o mînă de ajutor, colea, să pornim motoarele mai repede...

— Uite-mă aici, răsări cel strigat. Işi şi găsise de lucru la unul dintre tractoare, cel al lui Ion Alexa.

Tractoriştii trebăluiră o vreme, dînd drumul pe benzină motorului mic al fiecărui K.D., apoi pe motorină motorului cel mare. Nu se auzea decît puţină vorbă. Ştiau că fiecare minut e de preţ...

...Cu o seară înainte, primiseră o veste, care-i îngrijorase: brigada 1, condusă de Marin Angelescu, care ara tarlaua de la secţia Manciu, rămăsese în urmă cu arăturile. Şi peste cîteva zile urma să înceapă tocmai pe locul acela însămînţatul orzului. Despre toate acestea îi înştiinţase chiar şeful mecanic al gospodăriei, inginerul Popescu.

— Poate-i puteţi ajuta voi. Ce ziceţi? îi întrebase mecanicul şef. E adevărat că nici voi n-aţi terminat cu arătura pentru însămînţări. Dar vedeţi ce puteţi face. Sînteţi doar brigada noastră fruntaşă!

După plecarea inginerului, tractoriştii se sfătuiră îndelung. Mai aveau de arat cam 80 ha din tarlaua pe care o pregăteau pentru însămînţări. Cum să facă? Să plece întîi la secţia Manciu, să-i ajute pe cei din brigada lui Angelescu, sau să termine aci, şi abia pe urmă...

— Dacă vom lucra numai ziua, ca pînă acum, nu vom termina arăturile pînă la termenul fixat, spuse şeful de brigadă. Există o singură cale: să lucrăm şi noaptea. Trei-patru zile o să dormim mai puţin. Am mai lucrat şi altă dată, cînd a fost să punem umărul vîrtos...

Tractoriştii au fost toţi de acord. In ajun, se culcaseră devreme. Acum, cînd zorii încă nu se arătaseră, porneau în scurta, dar dîrza bătălie pe care voiau s-o dea.

Răspîndiţi pe parcele de cîte 15 hectare, cei 6 tractorişti arau de zor. In urma plugurilor, grapele mărunţeau pămîntul, netezindu-l.

Şeful de brigadă cerceta arătura ici-colo, în urma agregatelor. Era mulţumit. Tractoriştii menţineau linia dreaptă a arăturii, pe toată lungimea postatelor. Brazdele erau bine răsturnate. Nici un greş. Numai rareori se vedea cîte un tractorist oprind la capetele tarlalei, ca să curete suprafeţele active ale trupiţelor plugului.

...Cînd soarele ajunse deasupra creştetului, o căruţă opri la marginea tarlalei. Cu ea venise tov. Haralamb, şeful trupului Salai, aducînd de mîncare.

Dar, ciudat lucru, deşi tractoriştii văzuseră căruţa pe cîmp, nu opri nici unul tractorul. Coborîse, ce e drept, tractoristul Beudeanu; dar în locul lui se urcase şeful de brigadă, care continuă lucrul.

Beudeanu o luă cu pas repede spre căruţă şi se aşeză să mănînce. Intr-un castron mare, aburea friptura de porc; alături, o salată mare de roşii cu ceapă şi ardei, iar într-un castron, cîţiva ciorchini mari de struguri Hamburg... Porţii mari, de-ar fi putut mînca doi. Tractoristul nu se miră. Sînt obişnuiţi oamenii cu grija ce le-o poartă conducerea gospodăriei. Termină de mîncat şi se duse să-şi ia lucrul în primire.

Şeful de brigadă trecu pe tractorul lui Alexa, care veni să ia şi el masa, apoi pe al altuia. In chipul acesta, lucrul nu încetă nici un moment.

★

Seara, pe la orele 7, pontatorul Iacob Munteanu făcu o primă socoteală. In loc de 3,6 hantri, cît era norma la arături pentru însămînţări, tractoristul Ion Alexa realizase aproape 5. Ion Beudeanu la fel. Toţi îşi depăşiseră norma.

Luară masa, ca şi la prînz, prin rotaţie, fără ca lucrul să înceteze. De data aceasta, li se aduse fasole boabe cu carne, castraveţi muraţi şi pepeni. Nişte pepeni mari cît găleata, cu miezul roşu ca sîngele şi dulce ca mierea...

Inainte de a se lăsa înserarea, tractoriştii opriră pe rînd şi alimentară motoarele.

Intunericul învălui ogoarele pe nesimţite. Atunci, de ici, colo, ţîşniră lumini. Erau farurile K.D.-urilor.

In liniştea nopţii, nu se mai auzeau decît păcăniturile tractoarelor care băteau ritmic, neîntrerupt, trăgînd după ele plugurile şi boroanele...

Pe la miezul nopţii, sosi cu un camion, care aducea cîteva butoaie cu carburanţi, şi mecanicul şef al gospodăriei, tov. ing. Popescu. Aflînd despre iniţiativa celor din brigada a 2-a, îl întrebă pe şeful de brigadă:

— Şi pînă la ce oră aveţi de gînd să lucraţi?

— Ştiu eu? Pînă ni s-o face somn. Ne odihnim vreo 3-4 ore şi pe urmă îi „dăm bătaie" din nou...

★

...Aşa au lucrat tractoriştii din brigada a 2-a de la G.A.S. Fundulea trei zile la rînd. In fiecare 20-21 de ore, Alexa şi Beudeanu au arat cîte 10 hantri, iar tovarăşii lor, cîte 8-9 hantri.

A patra zi, ei au plecat la secţia Manciu. I-au ajutat pe cei din brigada lui Angelescu să termine arăturile pentru însămînţări.

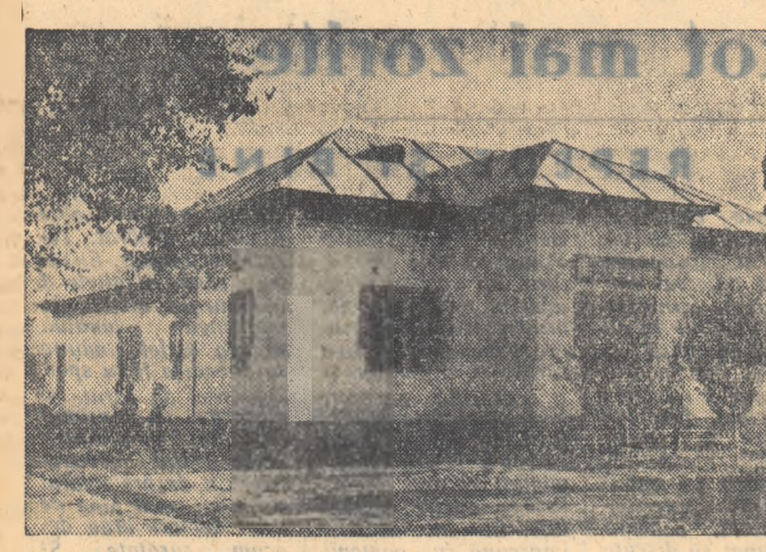
In dimineaţa zilei de 18 septembrie, au pornit cu toţii la secţia Răleşti, unde aveau să înceapă însămînţatul a 600 ha cu orz.

Mergeau cîntînd. Tractoarele duruiau într-una pe drum, trăgînd cîte o semănătoare cu 24 de rînduri.

In privirile fiecărui tractorist din brigada a 2-a puteai lesne citi satisfacţia şi mîndria datoriei pe deplin îndeplinite.

AL. RAICU

Un nou cămin cultural

In comuna Amărăștii de Sus, raionul Caracal, a fost construit un mîndru local de cămin cultural care dispune de o sală de spectacole, bibliotecă și aparat de proiecție.
Iată-l înfățișat în fotografie.

La începutul NOULUI AN ȘCOLAR

Am vizitat zilele trecute școala profesională de mecanici agricoli din Bîrlad. Se deschideau cursurile unui nou an. Mă așteptam să găsesc forfota obișnuită primelor zile de școală: gălăgia veselă a elevilor întorși din vacanță, timiditatea celor ce abia își dăduseră examenul de admitere, grija profesorilor și a celorlalți tovarăși din colectivul școlii, care iau ultimele măsuri pentru ca procesul de învățămînt să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Nimic din toate acestea. Clasele erau goale. Să fi uitat eu oare data deschiderii școlii?

M-am îndreptat către ateliere. Aici aveam să aflu în parte răspunsul la nedumeririle mele. In atelierele de lăcătușerie și de reparații și montat tractoare am găsit un mare număr de elevi. Erau cei din anu I. Imbrăcați în uniforme noi-nouțe, ei ascultau cu atenție explicațiile maiștrilor Alexandru Condrea și Gheorghe Cărăbăț. Era lecția de introducere. Elevii făceau cunoștință cu uneltele și mașinile la care aveau să lucreze. Pînă la începutul lunii noiembrie, programul de învățămînt cuprinde doar practică de atelier.

— Acesta este un lucru cît se poate de bun — ne spune maistrul Alexandru Condrea, de la atelierul de lăcătușerie. In anii trecuți, cînd se începea direct cu lecțiile teoretice, elevii întîmpinau greutăți în înțelegerea acestora, întrucît n-aveau nici un fel de idee despre unelte, despre piesele ce alcătuiesc o mașină etc.

Imbinarea strînsă a cunoștințelor teoretice cu problemele practice va face ca elevii școlii să devină buni mecanizatori, tractoriști, în stare să contribuie activ la ridicarea producției agricole în gospodăriile agricole de stat și colective ori întovărășirile în care vor lucra.

Dar nu numai temeinica pregătire practică și teoretică va face din acești tineri elevi adevărați mecanizatori și tractoriști. Mai este ceva: aproape toți elevii sînt fii de țărani muncitori și mai bine de o pătrime din ei sînt fii de colectiviști, ceea ce îi face să dorească cu ardoare să devină buni tractoriști, pentru a putea lucra cît mai bine ogoarele din satele lor.

Este interesant ce mi-a povestit în această privință tov. Dumitru Ursu, directorul școlii.

— La înscrierea pentru examenul de admitere, președintele gospodăriei colective din Cîrlomănești și-a adus feciorul și împreună cu el încă alți 4 fii de colectiviști. Cu aceeași încredere și-au adus băieții și colectiviștii Socoi din Băcani, Neghină din Mireni, Popa din Drăgușeni etc. Oare nu vorbește aceasta îndeajuns despre încrederea tot mai mare pe care o au țăranii muncitori, ca și colectiviștii, în ajutorul S.M.T.-urilor, în munca mecanizată? Și oare cine altcineva va putea să lucreze mai bine ogoarele colectiviștilor, dacă nu propriii lor fii?

De altfel, la hotărîrea pe care au luat-o tot mai mulți colectiviști în acest an de a-și trimite fiii să învețe meseria de mecanic agricol sau de tractorist, au contribuit de bună seamă și cele văzute sau auzite de ei despre absolvenții și elevii școlii profesionale din Bîrlad. Este vorba despre elevi ca Gheorghe Horchidan, Constantin Arsene, Gheorghe Solomon, Constantin Călugăreanu sau Ion Borș, care, fiind repartizați în practica de vară la S.M.T. Zorleni, Bogdănești, Crivești, au fost în stare să se descurce pe teren, conducînd singuri tractorul și realizînd planul de producție în proporție de sută la sută. Lazăr Enache, elev fruntaș la învățătură, a fost printre cei mai buni în practica de producție. Repartizat la S.M.T. Bogdănești, datorită priceperii, conștiinciozității și disciplinei de care a dat dovadă, el a fost repede îndrăgit de cei de acolo și de către colectiviștii din Schineni, pe ogoarele cărora a lucrat. Intr-atîta s-a legat Lazăr Enache de viitoarea lui meserie, încît a refuzat să plece acasă în vacanța de vară, rămînînd să lucreze tot acest timp în cadrul S.M.T.-ului.

Incepînd din anul acesta, practica de producție este și mai bine organizată. Elevii vor face practică pe întreg ciclul de producție agricolă, astfel ca ei să participe activ la toate campaniile agricole.

Așa se explică faptul că elevii anilor II și III, deși își începuseră activitatea școlară încă la 1 septembrie, nu se aflau în școală. Ei sînt repartizați la S.M.T.-urile din Crivești, Bogdănești și Zorleni, unde vor rămîne pînă la 5 noiembrie pentru a cunoaște practic lucrările agricole de toamnă.

★

Stînd de vorbă cu profesorii și maiștrii, vizitînd atelierele, laboratoarele, dormitoarele, cantina, am putut să constat că la școala profesională de mecanici agricoli din Bîrlad s-au asigurat condiții bune pentru întreținerea și pregătirea teoretică și practică a celor 170 de elevi. Atelierele de lăcătușerie, de reparații și montat tractoare, atelierele de tractoare și mașini agricole, laboratorul de fizică și chimie sînt înzestrate cu utilajul necesar. Elevii primesc gratuit îmbrăcăminte bună, o hrană consistentă, toate manualele și rechizitele de care au nevoie. Totul este astfel rînduit, încît ei să nu aibă altă grijă decît aceea de a învăța pentru a deveni buni mecanici și tractoriști.

Am plecat din școală cu convingerea că aici toți, profesori și maiștri, ca și personalul auxiliar, fac tot ce le stă în putință pentru a pregăti cadre de nădejde necesare agriculturii noastre în plină dezvoltare.

LIDIA SANDULESCU

Planul de colectări trebuie îndeplinit integral la toate produsele

★ ★

Vrednici de laudă

Considerînd predarea cotelor către stat o înaltă îndatorire patriotică, mulți țărani muncitori din comunele și satele raionului Alba și-au achitat toate cotele datorate statului pe anul în curs.

Așa, de pildă, țăranii muncitori din comuna Galda de Jos au achitat pînă la 7 septembrie cotele de grîu în proporție de 102 la sută, la alte boabe 127 la sută, la fîn — 103 la sută, la lînă, lapte de oaie — 101 la sută, la carne — 108 la sută și la lapte de vacă — 117 la sută.

Nu mai puțin vrednici de laudă sînt țăranii muncitori din comuna Meteș, cei din Alba Iulia etc.

— Cum să nu dăm la vreme statului ce i se cuvine — a spus țăranul muncitor Florea Pamfil din Galda de Jos, cu ocazia unei adunări ținute zilele trecute la căminul cultural — cînd știu că, îndeplinindu-ne această îndatorire, vom avea tot mai multe unelte de plugărie, îmbrăcăminte și încălțăminte din partea fraților noștri muncitori de la orașe?

Fruntași la predarea cotelor

Gospodăria agricolă colectivă Vasile Roaită din satul Oprișănești, raionul Filimon Sîrbu și-a predat cotele în întregime la toate produsele vegetale și animale pe 1956. In acest fel, ea s-a situat fruntașă pe raion la predarea cotelor către stat.

★

Țăranii muncitori din comuna Osmanu, raionul Brăila, îndrumați de organizația de partid și comitetul executiv al sfatului popular comunal, au reușit să-și achite încă de la treieriș în întregime cotele de grîu datorate statului. De asemenea, ei și-au îndeplinit planul de predare a cotelor la lînă și lapte de oaie, în proporție de sută la sută, iar la carne, lapte de vacă în procent de 95 la sută.

Printre cei dintîi

In regiunea Galați, recoltatul florii-soarelui este în toi. Aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice a făcut ca și în anul acesta, cu toate condițiile nefavorabile, să rezulte în medie producții de peste 800 kg de floarea-soarelui la ha.

In ultimele zile, în comuna Cioara-Doicești din raionul Călmățui țăranii muncitori au recoltat floarea-soarelui de pe o suprafață de 19 ha. Țăranii muncitori Vasile Militaru, Ion N. Leșu și Ene Dinu, imediat după recoltatul acestei culturi, au predat primii cotele de floarea-soarelui cuvenite statului.

Exemplul lor a fost urmat și de ceilalți producători agricoli din comună, care și-au strîns pînă acum recolta de floarea-soarelui.

Octavian Mustețea
corespondent

Cînd se neglijează esențialul

In raionul Lugoj, acțiunea de colectări se desfășoară nesatisfăcător. Pînă acum cîteva zile planul de colectare la grîu a fost îndeplinit în proporție de numai 32,4 la sută. Printre comunele din raion codașe la colectări se numără comuna Sinersig, cu satele care-i aparțin — Fictător și Ohaba — unde planul de colectări la grîu este îndeplinit în proporție de numai 24 la sută, comuna Bara cu 26 la sută și Petrovaselo cu 33 la sută.

In comuna Petrovaselo, un prost exemplu în această privință îl dau înșiși tovarășii care lucrează în cadrul sfatului popular. Iancu Moise, bunăoară, referent agricol, n-a predat pînă acum nici un sfert din cota de grîu datorată, din cota de carne n-a predat încă nimic, iar cota de lapte n-a achitat-o de 3 luni.

O situație asemănătoare o găsim în aceeași comună și la agentul agricol Nicolae Chevereșanu. El nu și-a predat cota de fîn nici anul acesta, nici anul trecut, și are totodată restanțe atît la cota de carne, cît și la cea de lapte.

O cauză serioasă care duce la neîndeplinirea planului de colectări în raionul Lugoj este slaba activitate politică ce se desfășoară aici. Nu se duce o intensă muncă de lămurire pentru a se arăta importanța pe care o are predarea cotelor la timp, nu se întreprinde nici o acțiune pentru mobilizarea oamenilor. Nici chiar gazetele cetățenești nu sînt folosite în acest scop. In satul Ohaba, de pildă, gazeta cetățenească nu a publicat pînă acum nici un articol, cu privire la mersul colectărilor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale mai sus arătate trebuie să privească cu toată răspunderea sarcinile ce le revin pe această linie și, în colaborare cu celelalte organizații de masă, să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori, pentru îndeplinirea la termen a planului de colectări la toate produsele.

Negustorul de gunoi

In primăvara, badea Stan
Trecea pe uliță-ntr-un car.
Sătenii-l zeflemeau amar,
Că-i „negustor de bălegar".

Dar omul, fără de tocmeli,
Plătea gunoiul orișicui.
Nestingherit de zeflemeli,
El chiar zîmbea în sinea lui.

— Ce faci, măi Stane, cu gunoiul
De-l strîngi din șanț, de pe la oameni?
Tu crezi c-o să se schimbe soiul
Pămîntului unde-ai să sameni?

— Știu, frate, eu ce să mai zic?
Dădea bădița Stan cuvînt —
Ia-n vara asta vreau să stric
Vreo trei pogoane de pămînt...

Și vara a trecut cu ploi,
Și fără ploi — cum i-a fost dat.
Ca „negustorul de gunoi"
Nu are altul rod bogat.

De multe ori trecu pe drum
Spre cîmp cu carul, cu gunoi,
Dar deseori se-ntoarce-acum
Cu carul plin cu păpușoi.

Sătenii cată a mirare,
Dar Stan zîmbește cu-nțeles...
Pătulu-i plin și el mai are
Și de cărat, și de cules.

... Și-aruncă-arama sunătoare
Bogata toamnă, peste văi.
Porni prin sat cu două care
Iar „negustorul de gunoi".

Dar cei ce-au rîs, zicînd că-i timp,
Că-asvîrle banii, că-i nărod,
Se-ntrec acum să care-n cîmp
Gunoi — aducător de rod.

Și Stan mîhnit părea să fie
Că el gunoiul nu-i mai vînd.
Dar gîndu-i dete-o bucurie:
— Ei au pășit cu mine în rînd!

Toată atenția recoltării și păstrării porumbului hibrid

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în cel de al doilea plan cincinal prevăd o creștere însemnată a producției de porumb, care pînă în anul 1960, trebuie să ajungă la 8—9 milioane de tone anual. Această cifră se va realiza atît prin extinderea suprafețelor cultivate cu porumb, cît și prin creșterea producției la hectar.

Pentru realizarea sarcinilor privind creșterea producției la unitatea de suprafață, o condiție foarte importantă este — pe lîngă respectarea cu strictețe a regulilor agrotehnice — folosirea pe scară largă a seminței hibride de porumb, atît în marile gospodării socialiste, cît și în gospodăriile individuale.

Rezultatele în producție dobîndite pînă acum de unele gospodării agricole de stat și colective arată că, prin folosirea seminței hibride de porumb, se realizează producții mult superioare celor obținute din soiurile raionate. Astfel, la G.A.C. Topraisar, regiunea Constanța, s-a strîns în anul 1955, de pe o suprafață de 30 ha însămînțată cu sămînță hibridă, o recoltă medie de cca 7.400 kg de știuleți la hectar, cu 1.000 kg la hectar mai mult decît s-a obținut de pe restul suprafeței cultivată cu sămînță comună.

Ca urmare a măsurilor tehnice și organizatorice luate de Ministerul Agriculturii, suprafața loturilor destinate producerii de sămînță hibridă de porumb a crescut an de an, ajungînd în 1956 la peste 10.000 de hectare. Pe aceste loturi regulile agrotehnice au fost mai riguros aplicate, fapt care a făcut ca cea mai mare parte a producției lor să fie identificată ca bună pentru sămînță.

Pentru a nu se pierde nimic din această producție și a se putea astfel însămînța în primăvara anului 1957 suprafețe cît mai mari cu sămînță hibridă de porumb, este necesar ca la culesul și păstrarea recoltei de sămînță hibridă să se respecte cu strictețe anumite reguli.

Astfel, recoltarea soiurilor-părinți trebuie să se facă în momentul cînd plantele ajung la coacerea deplină. Pentru a se preîntîmpina posibilitatea amestecului soiurilor, recoltarea lor se va face separat. Se vor recolta în primul rînd știuleții de la plantele soiului-mamă. Dacă timpul este prielnic, știuleții soiului-mamă se vor aduna la marginea lanului, unde se va face sortarea lor, alegîndu-se cei buni, de sămînță de cei slab dezvoltați, nu caracteristici soiului de bază, bolnavi ori cu goluri multe etc. Dacă în momentul culesului vremea este neprielnică sortării porumbului în cîmp, această operație se va face sub un adăpost (șopron, magazie etc.).

Recoltarea soiului-tată nu trebuie începută decît după ce știuleții soiului-mamă vor fi gata recoltați, sortați și transportați.

O deosebită atenție trebuie acordată păstrării semințelor în bune condiții. Știuleții de porumb înmagazinați nu trebuie să conțină un procent de umiditate mai mare de 16 la sută. Cei care au un procent de umiditate mai ridicat vor fi supuși uscării, lucrare ce trebuie neapărat terminată pînă la căderea gerului.

Păstrarea știuleților se va face în magazii uscate, care se vor aerisi numai pe timp uscat și fără ger.

La depozitare, trebuie avut grijă să nu se amestece printre știuleții de porumb hibrid știuleți din diferite soiuri sau din porumbul comun, destinat consumului.

Intreaga producție de porumb hibrid trebuie păstrată pentru sămînță, în care scop organele agricole au datoria să ia măsurile necesare.

In anul acesta, în unele gospodării agricole de stat și colective au fost însămînțate însemnate suprafețe cu sămînță hibridă provenită din producția internă și din import. Recolta de porumb obținută de pe aceste suprafețe trebuie de asemenea recoltată și înmagazinată separat.

Din experiența stațiunii de însămînțări artificiale la ovine din comuna noastră

Insămînțarea artificială este o metodă zootehnică înaintată de înmulțire a animalelor.

Prin practicarea acestei metode, reproducătorii pot fi folosiți la maximum ceea ce prezintă un dublu avantaj: se obține de la reproducătorii de mare valoare zootehnică un număr sporit de produși, grăbindu-se astfel ritmul ameliorării raselor, și, totodată, se reduc cheltuielile de întreținere și îngrijire în stațiunile de montă, deoarece nu mai trebuie ținute atît de multe animale. Aplicarea metodei însămînțărilor artificiale la animale joacă un rol însemnat și în ce privește prevenirea și combaterea bolilor molipsitoare, cît și în combaterea sterilității animalelor.

Crescătorii de oi din comuna Gurbănești, raionul Lehliu, unde-și desfășoară activitatea stațiunea noastră de însămînțări artificiale la oi, s-au convins de avantajele acestei metode. Ei au văzut cum prin însămînțarea oilor în mod artificial s-au obținut produși mai viguroși, care, în comparație cu produșii obținuți din monta naturală a oilor, au dat producții sporite de lînă și lapte.

Dacă la început am avut de întîmpinat unele greutăți în munca de convingere a producătorilor de a-și aduce oile la stațiune, spre a fi însămînțate artificial, în prezent în comuna noastră nu mai trebuie dusă muncă de lămurire în acest scop. In cursul anului 1955, de pildă, stațiunea noastră și-a depășit sarcinile de plan, numărul oilor însămînțate fiind de aproape 1.500.

Iată cum s-a pregătit stațiunea din comuna noastră anul trecut în vederea campaniei însămînțărilor artificiale.

Ținînd seama că această campanie are o durată scurtă, 1 octombrie—15 noiembrie noi am luat din timp următoarele măsuri: în primul rînd, cu sprijinul organelor zootehnice de la raion, am ales locul cel mai potrivit pentru funcționarea stațiunii. Acest loc l-am ales la marginea comunei, lîngă izlaz pentru ca oile aduse spre a fi însămînțate să poată paște. De asemenea, am amenajat camera-laborator dotată cu aparatură și instrumente, cele două camere destinate recoltării spermei și însămînțării oilor, ca și padocurile pentru berbeci, pentru depistarea oilor în călduri, pentru oile descoperite în călduri și pentru oile însămînțate artificial. Cei 19 berbeci, dintre care 4 berbeci pepinieri și 15 încercători din rasa Spancă, au fost supuși, timp de o lună înainte de începerea campaniei, la un regim special de hrănire. Ei au primit zilnic, pe lîngă pășune de bună calitate, și 0,5 kg. de ovăz. In perioada montei, rația de ovăz a fost ridicată pînă la 1 kg. de fiecare berbec.

Trebuie subliniat că dacă monta oilor s-ar fi făcut în mod natural cheltuielile de întreținere a berbecilor ar fi fost cu mult mai mari deoarece pentru însămînțarea a 1.500 de oi ar fi fost nevoie de circa 30 de berbeci.

Activitatea stațiunii noastre s-a desfășurat după un program bine stabilit. Astfel, între orele 5,30 și 8 dimineața, s-au făcut următoarele operații: adăpatul și hrănirea berbecilor, alegerea oilor în călduri, pregătirea aparaturii și a instrumentelor pentru recoltat și inoculat sperma, aducerea berbecilor pepinieri de la pășune și trimiterea berbecilor încercători și a turmelor de oi la pășune.

Intre orele 8-10, s-a făcut recoltarea spermei, examinarea oilor în călduri și însămînțarea acestora, urmînd apoi hrănirea berbecilor, spălarea, curățirea și dezinfectarea instrumentelor, ca și curățirea localului stațiunii. Cei cinci ciobani responsabili de turme ne-au ajutat permanent în această perioadă.

Și în acest an, acțiunea de însămînțări artificiale la ovine începe în comuna noastră la data de 1 octombrie. Putem spune că am și luat toate măsurile pentru buna desfășurare a acestei acțiuni astfel încît stațiunea noastră să aducă o contribuție cît mai însemnată la îmbunătățirea rapidă a rasei locale de oi prin obținerea unui mare număr de produși viguroși cu producții mari de lînă, carne și lapte.

NICOLAE CHIRIVILĂ
agent zooveterinar, șeful stațiunii de însămînțări artificiale Gurbănești, raionul Lehliu

Colțul gospodinei

Cîteva conserve pentru iarnă

VINETE IMPANATE

Alegem cîteva vinete (de preferință din cele lungi), le tăiem felii rotunde și le prăjim bine pe amîndouă părțile în untdelemn. După ce s-au răcit, le așezăm în borcane, punînd printre ele felii de ardei gras și de roșii. Umplem borcanele cu zeamă de roșii (fiartă și strecurată). Turnăm deasupra cîte o lingură de untdelemn, le legăm și le fierbem într-un vas (pe fundul vasului se pun cîteva cîrpe, ca să nu plesnească borcanele) timp de o jumătate de oră. Luăm apoi vasul de pe foc și lăsăm borcanele în el pînă a doua zi, cînd apa s-a răcit complet.

Vinetele astfel conservate se prepară iarna în felul următor: se răstoarnă într-o cratiță, se pun pe foc și cînd încep să fiarbă, se adaugă (dacă avem) bucățele de carne bine prăjite.

ZACUSCA

Cantități: 15 vinete, 15 gogoșari, 1 kg de ceapă și ½ litru de untdelemn.

Coacem pe plită vinetele și gogoșarii și le curățăm de coajă. Vinetele le tocăm mărunt iar gogoșarii îi dăm prin mașina de tocat. Intr-un vas punem untdelemnul și ceapa, pe care am tăiat-o mărunt, lăsînd să se rumenească bine, peste care turnăm apoi vinetele și gogoșarii. Lăsăm să fiarbă la foc potrivit amestecînd mereu cu o lingură de lemn, ca să nu se prindă de fund. Cînd scade toată zeama luăm direct de pe foc din această compoziție cu o lingură și o punem în borcane, pe care trebuie să le avem pregătite pe marginea mașinii, ca să fie calde. Se toarnă deasupra cîte o lingură de untdelemn și se leagă bine borcanele cu celofan (țiplă) sau pergament. Se păstrează la loc uscat și răcoros.

Este o gustare ce se poate servi simplă, pe lîngă o mîncare de cartofi ori la friptură.

SMARANDIȚA

CÎTEVA CUVINTE DESPRE

„Irigația prin aspersiune"*)

de ing. E. LAȘIȚA și N. GRUMEZA

Irigația prin aspersiune reprezintă o măsură agrotehnică importantă care trebuie aplicată pe scară din ce în ce mai largă, în vederea sporirii producției medii la hectar și ridicării productivității muncii în agricultură.

Această metodă se găsește la noi în țară în fază de aplicare pe loturi experimentale și demonstrative, urmînd ca într-un viitor apropiat să fie extinsă ca o practică curentă în unitățile agricole socialiste.

Alegerea metodei de irigare prin aspersiune ținînd seama mai ales de aspectul economic este o problemă de studiu și proiectare judicioasă, care necesită temeinice cunoștințe de specialitate.

Folosirea uneia sau alteia dintre metode, a unui agregat sau a altuia pe suprafețe sub sau peste 50 ha etc., reprezintă elementele calculului tehnico-economic al investiției în baza căruia se pot aprecia utilitatea și economicitatea metodei de irigare.

Elucidînd o serie de aspecte ale acestui calcul, lucrarea tov. ing. E. Lașiță și N. Grumeza reprezintă un aport însemnat pentru practicienii din sectorul agricol și în special pentru cei care lucrează în proiectări de ameliorație.

Chiar din primele capitole se observă un efort lăudabil al autorilor de a concretiza și sintetiza o serie de noțiuni și reguli importante, a căror înțelegere este mult ușurată de prezentarea unor grafice și tabele explicative. Indeosebi capitolele: agregatele de preparare, conductele de aspersiune, dispozitivele de pompare a apei vor fi de un real folos practicienilor din agricultură.

Din păcate, însă, unele capitole, ca cele privind sursa de apă, regimul de irigație, agrotehnica lucrărilor irigate, analiza tehnico-economică sînt incomplete și mai puțin închegate.

Se pare că vina nu este atît a autorilor, cît a Editurii Agrosilvice care, orientîndu-se greșit, a limitat prea mult proporțiile acestei lucrări.

Sursa de apă, pentru a nu mă referi decît la acest capitol, constituie un factor hotărîtor în calculul tehnico-economic, mai ales acolo unde suprafețele de irigat sînt sub 40 ha. Este cu totul regretabil că s-a insistat atît de puțin asupra acestui capitol, care, dezvoltat sub multiplele lui aspecte, ar fi ridicat mult valoarea lucrării.

De asemenea, materialul prezentat de autori ar fi trebuit completat cu date privind exploatarea, întreținerea și productivitatea sistemului de irigație prin aspersiune.

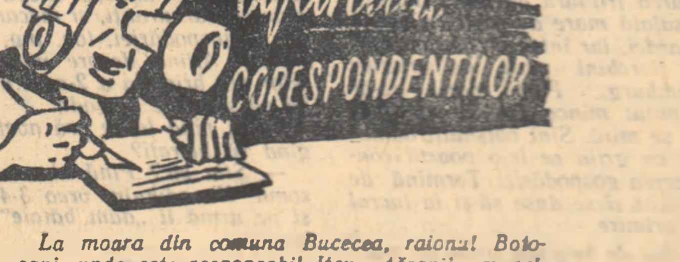
Lucrarea ar fi cîștigat mult în valoare, dacă ar fi arătat mai limpede primele rezultate ale experimentării la noi în țară a metodei de irigație prin aspersiune, cît și perspectivele extinderii ei în gospodăriile colective.

Cu toate lipsurile arătate, lucrarea tov. ing. E. Lașiță și N. Grumeza este valoroasă prin faptul că sintetizează o bogată literatură de specialitate. Este însă nevoie să se treacă neîntîrziat la elaborarea unei documentații mai largi și mai ales să se analizeze rezultatele experiențelor ce s-au întreprins la noi în țară cu metoda de irigație prin aspersiune, astfel încît să se poată trage concluzii valabile pentru generalizarea ei în condițiile specifice diferitelor regiuni naturale ale țării.

„Irigația prin aspersiune", de tov. ing. E. Lașiță și N. Grumeza, umple un gol important în literatura tehnică de specialitate și consider că la viitoarele ediții, completările sugerate vor face această lucrare și mai valoroasă.

Arhitect F. F. DEFOUR
din direcția tehnică
a Ministerului Agriculturii

*) *Editura Agrosilvică.*

La moara din comuna Bucecea, raionul Botoșani, unde este responsabil Ițcu, țăranii muncitori sînt amînați cu măcinișul pe a doua sau a treia zi și nici nu li se face făină bună, dacă nu dau „șperț" responsabilului morii.
I. Hîrtie corespondent

Țăranii muncitori din comunele Toboliu, Giriș și altele sînt nemulțumiți de obiceiurile urîte ale unor salariați ai topitoriei de cînepă „Poiota" din raionul Oradea, care le rețin în mod sistematic din banii cuveniți pentru cînepa predată, sub pretextul că la casierie nu sînt bani schimbați, sau că s-a „greșit" la socoteli.
Așa s-a întîmplat cu țăranii muncitori Ștefan Herghedus și Ioan Teunu din comuna Toboliu, precum și cu Revecica Fina din comuna Giriș și mulți alții.
Teodor Filip corespondent

Inchipuindu-și că pădurea statului este proprietatea sa personală, brigadierul Vintilian Brumușescu, de la ocolul silvic Runcu, pretinde diferite plocoane de la țăranii muncitori care solicită lemne sau să li se aprobe pășunatul vitelor în pădure. Criticat la gazeta de stradă, brigadierul a rupt articolul și, ajutat de doi prieteni, s-a dedat la acte de huliganism, amenințînd cu bătaia pe membrii comitetului de redacție al gazetei de stradă.
I. Sbirciog corespondent

Cu cît e șperțul mai mare cu atît mai repede se macină.

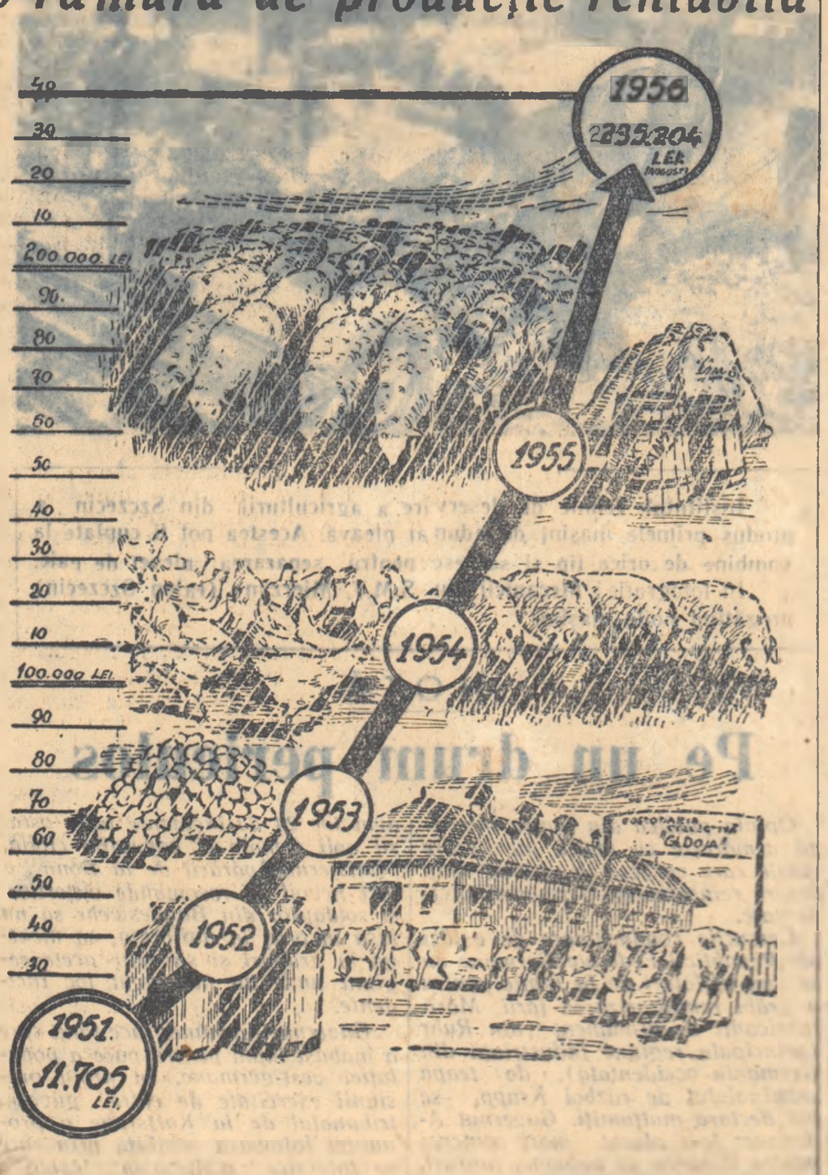
Una mie, una ție!

Critica nu o combatem, batem doar criticul!

Munca în comun — izvor nesecat de venituri

Creșterea animalelor — o ramură de producție rentabilă

Incă din primul an de muncă în comun, membrii gospodăriei colective „Gh. Doia" din comuna Borș, regiunea Oradea, și-au dat seama că numai prin crearea și dezvoltarea diverselor ramuri de producție și îndeosebi prin creșterea animalelor, pot să-și mărească necontenit avuția obștească și să realizeze astfel însemnate venituri bănești.

In prezent sectorul zootehnic al acestei gospodării colective cuprinde 53 vaci de lapte, 61 capete tineret bovin, 29 scroafe fătătoare, 22 scrofițe — de opt luni — lăsate pentru prăsilă, 15 porci în greutate de 150—200 kg fiecare, peste 100 capete tineret porcin, oi, păsări etc.

Prin valorificarea unor însemnate cantități de produse și a unui mare număr de animale, colectiviștii din Borș au realizat an de an venituri bănești tot mai mari. Astfel, dacă în 1951, anul înființării gospodăriei, veniturile au fost de numai 11.705 lei, în 1956, pînă la 1 august, ele au ajuns la 235.204 lei.

Graficul alăturat oglindește cît se poate de grăitor creșterea veniturilor bănești dobîndite de această gospodărie, prin dezvoltarea sectorului zootehnic.

După muncă, și răsplată

— Vii o dată, Tită, ori pleci singur?

Glasul tînărului Gheorghe Rusu exprima atîta nerăbdare, încît șeful de echipă Tită Andronache nu-și putu opri un zîmbet. Il înțelegea pe Gheorghe, care nu era colectivist decît de astă-primăvară. Tot atîta neastîmpăr dovedise și el, mai acum 5 ani, la prima împărțire a avansului de 40 la sută. Il luă de braț și amîndoi porniră spre gospodăria colectivă...

Rînd pe rînd s-au adunat cu toții. Au venit și oaspeți: și din satul lor — adică din Tîrgșoru Vechi — și din Ploești de la raion, și de la regiune. Nu lipsea nici șefa punctului agricol, inginera Nuța Aurelia, cea care îndrumase munca în gospodărie.

Cînd președintele gospodăriei colective, Constantin P. N. Istrate, începu expunerea dării de seamă, se făcură toți numai urechi.

— ... Sîntem acum 62 de familii — spunea președintele. Numai în ultimele șase luni ni s-au adăugat 21 de familii. Ne mîndrim cu oamenii harnici cum sînt Ion Păun, [illegible], Nicolae Iacob, Stelian P. Soare, Tită Andronache, Nicolae Cucure, Ștefan Bageac, Vasile Popa și alți colectiviști din cei vechi. Dar nici cei noi nu s-au lăsat. Petre Barbu, Gheorghe Rusu, Nicolae Oprea sau Maria Marinescu au muncit cu spor și tragere de inimă. Cu sprijinul S.M.T.-ului am făcut lucrările la timp și în condiții optime: arătură și însămînțări de bună calitate, grăpat, pliv, prășit de cîte 5 și 6 ori. Am aplicat îngrășăminte chimice și naturale. Iar recolta a fost bună, cu tot timpul neprielnic. La grîu s-a obținut 1.718 kg la hectar — aproape dublu față de țăranii individuali — iar la orz 1.535 kg. Cu pepenii am stat mai slab. In schimb, din grădina de legume — care-i irigată — am strîns și valorificat o mare cantitate de produse. Insemnate venituri bănești ne-au adus și stupii, porcii, oile. Colectiviștii noștri vor primi acum ca avans, atît produse în natură, cît și bani".

S-a citit apoi tabelul de avansuri: nume, cifre, cantități. Familia lui Tită Andronache a făcut 518 zile-muncă. Are de primit 1.191 kg de grîu, 3 saci de orz, 109 kg de ceapă, [illegible] și paie. In plus 1.140 lei. Ion Păun primește 907 kg de boabe și 740 de lei. Ioana Grigorescu și cu mama ei au de luat 809 lei și 795 kg de boabe...

Șirul numelor s-a depănat încet. Căci după fiecare nume izbucneau aplauze. Dar spre sfîrșit s-a mers mai repede. Acolo n-au mai fost bătăi din palme. Au fost rîsete. Așa pățesc codașii. Ilie Tudor, [illegible], n-a făcut decît vreo 70 de zile-muncă, iar Tănase Gheorghe numai 33. [illegible] Cineva a aruncat o vorbă:

— Astora aici nu le trebuie căruță. Li-e destul o roabă.

Din nou rîsete. Iar o femeie completă ironic:

— Apăi dacă vin la treabă pe la prînz și pleacă la amiază...

La sfîrșit, Vasile Popa și-a făcut o socoteală:

— Va să zică, taica are 3.50 ha de pămînt. Lucrează pe pămîntul ăsta 4 oameni: el, mama și surorile. Și n-au adus acasă mai mult grîu decît aduc eu singur numai din avans. Hei, taică, taică, cînd îți spun eu că-i mai bine în gospodăria colectivă!

NICOARA COSAȘU

Faptele — cel mai puternic îndemn

Cu toate condițiile neprielnice de climă din acest an, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea Iași au obținut recolte sporite de cereale. Așa, bunăoară, colectiviștii din comuna Tungujei, raionul Negrești, au obținut o producție medie de 1.650 kg de grîu la hectar, iar cei din Comarna, raionul Iași, au recoltat în medie 1.540 kg de orz și 1.300 kg de grîu la hectar. Zilele trecute, în gospodăriile colective din aceste comune s-a făcut împărțirea avansurilor de 40 la sută.

Recoltele mari obținute de către colectiviști și întovărășiți au convins numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală să pășească cu încredere pe calea agriculturii socialiste. Numai în lunile iulie și august, în regiunea Iași au mai luat ființă 67 de gospodării colective și întovărășiri agricole, în care au intrat 1.263 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de 1.416 ha. In cursul lunii august, în gospodăriile colective și în întovărășirile existente în această regiune s-au mai înscris peste 1.100 de familii de țărani muncitori.

Munca în comun s-a dovedit a fi deosebit de rodnică și în pomicultură. Țăranii muncitori asociați din Sapința — important bazin pomicol al regiunii Baia Mare — îngrijind mai bine livezile, au obținut recolte sporite de fructe de bună calitate. Totodată, noile plantații au fost făcute în masiv, după reguli științifice. Pomicultorii asociați Ion Turda, Dumitru Holdici, Ion Tita și Dumitru Pop au strîns anul trecut cîte 500 kg de mere de fiecare pom, ceea ce reprezintă 70.000 kg de mere la hectar. Valorificînd o parte din producția realizată, ei au dobîndit însemnate venituri bănești. Aceste frumoase rezultate fiind popularizate larg, alți pomicultori din regiune s-au asociat pentru a-și îngriji în comun livezile. Astfel, au mai luat ființă asociații pomicole în comunele Săliștea, Leordina, Călinești, Sugatag, Rozoala, Bicsad și altele, cu o suprafață de peste 400 de hectare.

In toamna acestui an, numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală din raioanele Tg. Lăpuș, Oaș, Negrești, Sighet și Vișeu au luat inițiativa de a forma asociații pomicole.

Colectiviștii își construiesc case noi

In comuna Osmanu din raionul Brăila nu există uliță în care să nu se fi ridicat în ultimii ani case noi, construite de membrii gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din această comună.

In timpul care a trecut de la înființarea acestei gospodării numeroși colectiviști, cum sînt Dumitru Doaga, Alexandru Postolache, Valter Popovici și alții, și-au ridicat — datorită veniturilor mari primite de pe urma muncii în gospodăria colectivă — case noi sau au reparat și modificat pe cele vechi.

Numai de la începutul acestui an și pînă acum, 13 colectiviști și-au construit case trainice și încăpătoare, iar alții și-au procurat materialele necesare pentru a-și construi locuințe.

Cîte 11,50 lei drept avans pentru o zi-muncă

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului" din comuna Priboieni, raionul Topoloveni, a luat ființă anul acesta cu un număr de 32 de familii și cu o suprafață de 55 ha de teren arabil.

Dezvoltînd încă de la început unele ramuri de producție, ca, de exemplu, creșterea animalelor și pomicultura, și valorificînd prin unitățile de stat și cooperatiste însemnate cantități de produse animale și de fructe, această gospodărie a reușit să realizeze mari venituri bănești.

Ca urmare, s-a putut împărți pînă acum colectiviștilor ca avans în bani cîte 11,50 lei pentru o zi-muncă efectuată. Unii colectiviști, printre care Gheorghe Căpriș, Nelu Iordache, Marin Ștefan și alții, au primit ca avans pentru zilele-muncă efectuate pînă acuma sume variind între 1.200-1.500 lei.

In curînd, în această gospodărie se vor împărți colectiviștilor noi avansuri bănești.

Intense pregătiri în vederea vinificației

Pe dealurile vestitelor podgorii ale Odobeștilor, Panciului, Coteștilor sau Nicoreștilor, podgorenii au început culesul strugurilor de masă. Pînă acum, din gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați s-au cules peste 50.000 kg de struguri. Numai G.A.S. Odobești a livrat peste două vagoane.

Culesul masiv al strugurilor pentru vinificație va începe spre sfîrșitul acestei luni. In acest scop în toate gospodăriile de stat pregătirile pentru culesul strugurilor și vinificație sînt pe sfîrșite. Au fost asigurate brațele de muncă necesare, mijloacele de transport, presele, iar pivnițele au fost revizuite și reparate. De asemenea vasele au fost reparate în proporție de peste 60 la sută. Pentru depozitatul și fermentatul vinului vor fi folosite anul acesta vase noi cu o capacitate de peste 40 de vagoane.

Pentru prima oară în acest an în gospodăriile de stat din regiunea Galați cu un pronunțat caracter viticol vor fi folosite pentru vinificație 12 agregate noi produse de uzinele „Independența" din Sibiu. Noile agregate, formate din desbrohonitori, strecurători rotative și prese continue, ridică mult productivitatea muncii. La Panciu, Odobești, Cotești și în alte gospodării de stat se lucrează acum la montarea agregatelor.

Muncitorii din gospodăriile de stat din regiunea Galați sînt mîndri că datorită lucrului de bună calitate efectuat în vii în acest an producția medie de struguri după ultimele evaluări făcute va depăși pe cea planificată.

Cercetătorii de la stațiunea experimentală viticolă Odobești urmăresc cu multă atenție stadiul de coacere al strugurilor pentru începerea la vreme a culesului.

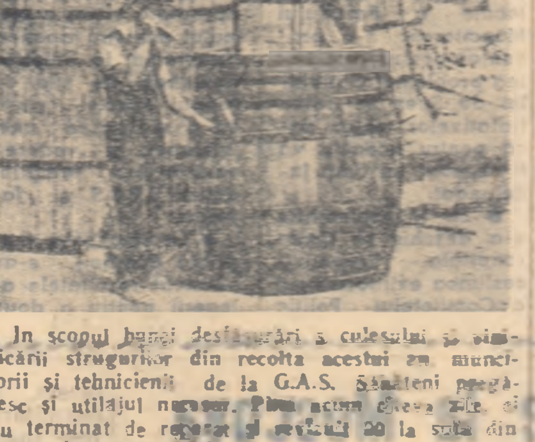
(Agerpres)

A sosit toamna

Culesul strugurilor de masă la G.A.S. Săhăteni, raionul Mizil, este în toi. Pînă în prezent, s-au recoltat 70 de vagoane de struguri de masă.

In fotografie: cîteva membre ale brigăzii I, condusă de Alexandru Miroiu, culegînd struguri.

In scopul bunei desfășurări a culesului și vinificării strugurilor din recolta acestui an muncitorii și tehnicienii de la G.A.S. Săhăteni pregătesc și utilajul necesar. Pînă acum cîteva zile, ei au terminat de reparat și revizuit 20 la sută din întreg inventarul viticol.

In fotografie: dulgherul Anghel Vasile repară butoaiele necesare depozitării vinului.

(Fotografii: D. Constantinescu)

Asigurăm animalelor condiții cît mai bune pentru perioada iernii

Gospodăria agricolă de stat Breasta, regiunea Craiova, deține un important efectiv de animale: 144 de vaci de lapte, 181 capete de tineret bovin de diferite vîrste, un mare număr de cai de muncă și animale de reproducție.

In momentul de față, pentru colectivul de conducere al gospodăriei, ca și pentru fiecare tehnician și muncitor din sectorul zootehnic, o sarcină principală este aceea de a asigura animalelor condiții cît mai bune în vederea iernatului. Această sarcină se impune cu atît mai mult, cu cît gospodăria noastră a înregistrat de pe urma modului defectuos în care s-a organizat anul trecut iernatul vitelor, pagube destul de mari. Nu întîmplător, pe primul semestru al acestui an, gospodăria nu si-a putut realiza în întregime planul de livrări din sectorul zootehnic, iar prețul de cost al produselor livrate a fost mai mare decît cel planificat. Astfel, noi am livrat în această perioadă cu 20.000 litri de lapte mai puțin decît aveam planificat, prețul de cost per litru fiind depășit cu 1,23 lei.

Cauza principală care a dus la această situație este faptul că vitele au fost prost hrănite, pe de o parte, pentru că nu le-am asigurat cantitatea necesară de furaje, pe de altă parte, pentru că și din furajele pe care le aveam, o parte au fost depozitate departe de locul de consum.

E suficient să arătăm că pentru vacile de lapte care au iernat la secția Predești furajele au fost depozitate la secția Mihăița, la o distanță de peste 7 km. O dată cu venirea iernii, transportul acestor furaje s-a făcut foarte greu, fără să mai vorbim de viscolele care la un moment dat făcuseră drumurile de-a dreptul impracticabile.

Lipsuri serioase am avut și în ce privește asigurarea condițiilor de adăpare și adăpostire a animalelor.

Așa după cum am amintit, conducerea gospodăriei noastre, învățînd din experiența anului trecut, caută să ia din timp anul acesta toate măsurile pentru a asigura animalelor condiții optime de iernat.

Putem afirma că, spre deosebire de anii trecuți, am reușit să asigurăm întreaga cantitate de furaje de care avem nevoie pentru a hrăni îndestulător întregul efectiv de animale al gospodăriei. Astfel, avem asigurate peste 570 tone de lucernă, 177 tone de fîn natural, 571 tone de paie de grîu, 8,5 tone de paie de ovăz, 67 tone de orz, 30 tone de ovăz, peste 260 tone de porumb furajer, care a fost însilozat, etc. Deosebit de aceasta noi mai avem de recoltat sfecla furajeră de pe o suprafață de 20 de hectare.

Depozitarea furajelor s-a făcut pe baza unui plan bine chibzuit, ținîndu-se seamă de efectivul și de specia de animale ce vor ierna la fiecare secție a gospodăriei. In prezent, toate furajele arătate mai sus sînt depozitate aproape de locul de consum, la o distanță ce nu depășește 100 de metri.

Noi am căutat să rezolvăm și problema adăpării animalelor. Toate fîntînile vechi situate în apropierea grajdurilor au fost amenajate, iar la unele secții, cum este secția Marioara, unde erau prea puține fîntîni, s-au construit altele noi.

Grajdurile pentru iernat au fost de asemenea pregătite. Unui număr de 12 grajduri li s-a făcut reparații generale, cîtorva dintre ele — cele mai expuse frigului — punîndu-li-se și al doilea rînd de geamuri. O dată reparate, grajdurile au fost toate dezinfectate bine cu soluție I.P.I.A. și cu zeamă de var.

Măsurile pe care le-am luat de data aceasta în vederea iernării animalelor ne îndreptățesc să credem că la primăvară vom scoate din perioada de stabulație animale sănătoase, cu productivitate ridicată, astfel încît să putem livra statului cantitățile corespunzătoare de produse și la un preț de cost cît mai redus

Ing. ION BORA
directorul gospodăriei agricole de stat Breasta, regiunea Craiova.

Insilozarea porumbului nu mai suferă amînare

In momentul de față, în mai toate raioanele țării, o dată cu celelalte lucrări agricole se desfășoară acțiunea de însilozare a porumbului furajer. După cum rezultă din datele sosite la Ministerul Agriculturii, pînă în prezent cele mai mari cantități de porumb au fost însilozate în regiunile Constanța, Galați, Craiova etc. Cu totul altfel se prezintă situația în regiunile Suceava, Bacău și Stalin. Aici, procentul de însilozare a porumbului continuă să fie încă foarte mic față de prevederile planului. In regiunea Stalin, de pildă, pînă mai acum cîteva zile, cantitatea de porumb însilozată reprezenta doar 3 la sută din plan. In raionul Rupea, raion în care creșterea animalelor constituie una din îndeletnicirile de bază ale țăranilor muncitori, nu se însilozase nici măcar un fir de porumb.

Căror cauze se datorește această situație? Pe scurt, vom încerca să le arătăm pe rînd.

Incă de la începutul anului, organele de stat și agricole au subapreciat importanța porumbului furajer pentru hrana animalelor. Ele n-au îndrumat și sprijinit unitățile agricole socialiste, sfaturile populare comunale și pe producătorii individuali să însămînțeze cu porumb furajer o cît mai mare suprafață din cea destinată bazei furajere. Rezultatul: pe terenurile celor 38 de stațiuni de montă comunale existente în raion și în sectorul individual nu s-a cultivat cu porumb pentru siloz nici măcar un hectar. Nici în sectorul socialist al agriculturii, porumbul pentru siloz nu s-a bucurat de mare cinste. Gospodăriile agricole colective din comunele Homorod, Mercheașa și altele, deși au un sector zootehnic dezvoltat, n-au cultivat cu porumb pentru siloz întreaga suprafață planificată (gospodăria colectivă din Mercheașa a însămînțat cu această valoroasă plantă furajeră numai 1.50 ha în loc de 4.42 ha, cît avea în planul de producție).

Pe raion, situația în ce privește cultivarea porumbului pentru siloz se prezintă astfel: din 81 ha, gospodăriile colective au cultivat doar 50. „In raionul nostru există cantități suficiente de fîn natural", îți spun în cor tehnicienii de la raionul Rupea, încercînd să justifice astfel lipsa lor de preocupare față de însilozarea porumbului. Or, știința și practica zootehnică au dovedit că, pentru a avea animale cu o productivitate ridicată, este necesar să le hrănim în tot cursul anului cu furaje suficiente, variate și consistente. Iar cît privește porumbul însilozat, nici un crescător de animale nu se mai îndoiește azi de influența binefăcătoare pe care o are acest furaj asupra sporirii productivității animalelor. E curios că tocmai tovarășii din serviciul zootehnic al raionului n-au ajuns să se convingă încă de acest mare adevăr.

Si mai grav este faptul că organele agricole n-au luat măsuri ca cel puțin cantitatea de porumb de pe suprafața cultivată să fie recoltată și însilozată la vreme și în bune condiții. Nimeni n-a urmărit cu atenție stadiul de vegetație a porumbului de siloz, spre a se stabili momentul potrivit pentru recoltarea și însilozarea plantelor, adică atunci cînd ele ajung în faza de coacere lapte-ceară. Deși la cele mai multe unități porumbul este de-acum bun de însilozat, totuși, recoltarea și însilozarea lui n-a început încă. In lanurile gospodăriilor colective din comunele Lovenic și Cața, porumbul de siloz se usucă, pierzîndu-și substanțele nutritive. Dacă colectiviștilor li s-ar fi explicat cît de hrănitor este porumbul însilozat la vreme și li s-ar fi arătat cînd, cum și cu ce mijloace trebuie făcută însilozarea, ei n-ar fi întîrziat de loc această lucrare. Cu astfel de îndrumări din partea organelor agricole, colectiviștii n-au prea fost supărați.

Că însilozarea furajelor n-a început la timp, nici nu-i de mirare, din moment ce pregătirile în vederea executării acestei lucrări nu sînt încă terminate. In ce să însilozeze porumbul, de pildă, colectiviștii din comunele Beia, Cața și Lovenic, dacă ei n-au fost îndrumați și sprijiniți să-și construiască silozurile de care aveau nevoie? Cele 4 tocători mecanice și alte multe tocători manuale existente în raion, fiind stricate, nu pot fi folosite. Nimeni nu s-a îngrijit ca ele să fie din vreme reparate și puse în perfectă stare de funcționare. După cum se știe, de aceasta răspunde secția agricolă raională, care a avut ca sarcină să asigure repararea tocătorilor și repartizarea lor pe bază de plan, astfel încît ele să poată fi folosite cu maximum de randament.

Acum, și nu mai tîrziu, organele de stat și agricole din raionul Rupea trebuie să depună toate eforturile pentru ca să asigure animalelor „pășune de iarnă". In acest scop, ele au obligația de a îndruma gospodăriile colective și pe crescătorii de animale să însilozeze cît mai mari cantități de porumb. Posibilități pentru realizarea planului de însilozare la porumb există chiar și acolo unde planul de însămînțări n-a fost realizat. In raionul Rupea, ca, de altfel, și în alte raioane din regiunea Stalin, din cauza condițiilor de climă neprielnice, o parte din porumbul lăsat pentru boabe nu va ajunge în faza de maturitate deplină pînă la căderea brumelor. De aceea, în zilele ce urmează, tehnicienii, inginerii zootehniști și agronomii din cuprinsul raionului vor trebui ca, printr-o cercetare atentă a lanurilor cu porumb, să identifice plantele sterile sau pe cele care nu vor ajunge să se mai coacă și să-i convingă pe producători că numai prin însilozare pot să valorifice cel mai bine porumbul pentru boabe care nu se va coace.

Organele agricole și de stat din raionul Rupea nu trebuie să uite nici o clipă că însilozarea porumbului furajer este o importantă problemă economică, prin a cărei rezolvare putem ridica simțitor productivitatea animalelor; de aceea, ea nu trebuie neglijată sub nici un motiv.

„Un maistru neîntrecut al colectivei noastre"

Am auzit aceste cuvinte rostite zilele trecute, nu fără mîndrie, de către inginerul agronom Nicolae Perifan, de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Sinoie, regiunea Constanța. Nu le-a spus inginerul așa între patru ochi sau într-un cerc restrîns de oameni, ci în cadrul unui schimb de experiență ce a avut loc în gospodăria lor și la care au participat peste 300 de oaspeți din regiune și din alte colțuri ale țării. Oaspeții veniseră în această gospodărie pentru a vedea cu proprii lor ochi și a se convinge de larga întrebuințare ce se poate da stufului la ridicarea de construcții agrozootehnice, construcții trainice și ieftine.

Ei au ascultat cu atenție referatele ținute de specialiști, au văzut și pipăit construcțiile ridicate aici și s-au convins lesne de adevăr. Ceea ce i-a interesat deopotrivă pe colectiviștii sosiți din alte părți, a fost și modul cum a procedat colectiva din Sinoie pentru ca într-un termen de 3—4 ani să ridice fără prea multe cheltuieli bănești un număr așa de mare de construcții gospodărești.

De aici începe povestea cu omul despre care, în cadrul consfătuirii, inginerul colectivei a vorbit cu atîta mîndrie.

...Era prin anul 1953. Deși înființată de 2 ani, colectiva din Sinoie nu avusese pînă atunci construite nici un fel de adăposturi pentru animale și nici măcar un coteț pentru păsări. Puținii cai de muncă ce-i aveau colectiviștii ca proprietate obștească erau adăpostiți prin comună, în diferite grajduri mici și prost amenajate. In toată gospodăria nu era nimeni care să priceapă meșteșugul construcțiilor și nu erau nici bani suficienți pentru a se angaja meșteri din afară. S-a prezentat atunci la președintele gospodăriei un om între două vîrste, înalt de statură, bine legat la trup, în ai cărui ochi se putea citi hotărîrea. Nu era de prin partea locului, dar era atras de această comună deoarece de aici era soția sa.

— Vreau să devin și eu membru al gospodăriei colective, zise el. La plugărie nu mă pricep cine știe ce, în schimb, cunosc meseria de zidar și nădăjduiesc că vă voi fi de folos.

Din ziua aceea, tov. Năstase C. Mihai n-a mai plecat din colectivă. Aici a lucrat și lucrează cu toată dragostea și priceperea de care dă dovadă. El n-a lucrat însă la întîmplare și nici de unul singur, ci în mod organizat și cu o întreagă echipă de constructori. Pe cine a ales tov. Năstase în această echipă? Căutînd să cunoască cît mai bine colectiviștii, el a ales un număr de 10 oameni, dintre care 4 fete. Surorile Florica și Stana Ciobanu, niște fetișcane care la început nu se pricepeau nici cum să pună o cărămidă pe zid, lucrînd zi de zi alături de priceputul meșter, au devenit azi muncitoare calificate. Cu acești oameni a început tov. Năstase C. Mihai bătălia pentru a ridica noi și noi construcții gospodărești fără de care colectiva n-ar fi putut să-și dezvolte producția pe măsura posibilităților economice. In una din serile anului 1953 maistrul zidar fusese convocat de consiliul de conducere al gospodăriei pentru ca împreună să elaboreze planul de construcții pentru anii următori. I s-a cerut părerea. El și-a spus-o domol, sigur de izbîndă.

— Cam îndrăzneț plan, ziseră unii colectiviști.

— Dați-mi tot sprijinul și-l vom realiza cu siguranță, le răspunse maistrul.

Și de atunci pînă azi, tov. Năstase C. Mihai a căutat să se țină de cuvînt. Rezultatul: cu fiecare an s-au ridicat noi și noi construcții gospodărești. Pentru acestea s-a căutat să se folosească mai cu seamă resurse locale: piatră, stuf, nisip, etc. In anul acela s-a construit din chirpici pe temelii trainice de piatră un grajd pentru 40 de capete vite mari. Nu le venea să creadă colectiviștilor că animalele lor vor ierna în condiții atît de bune.

Au urmat anii 1954—1955. Planul pentru ridicarea construcțiilor se realiza văzînd cu ochii. Maistrul zidar era sufletul acestor construcții. Sub îndrumarea lui s-au asigurat stuful și piatra, ca și lemnăria necesară. Cînd toate au fost la îndemînă, au început construcțiile. In scurt timp, la marginea satului au apărut două noi saivane pentru oi a cîte 500 de capete, o maternitate pentru 24 de scroafe, un grajd pentru animale, de 50 m lungime, clădirea stațiunii de incubație și două cotețe pentru păsări. In anul acesta s-a construit un încăpător atelier pentru fierărie și lemnărie, o magazie de piatră cu o capacitate de 50 vagoane de cereale. Pentru construirea acestei magazii au lucrat oamenii pînă și noaptea, la lumina felinarelor, numai și numai să-și poată îndeplini angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August. Și, l-au îndeplinit. Dar anul acesta, echipa a mai construit încă ceva: 2 saivane pentru oi cu totul neobișnuite. Mai cu seamă pentru a vedea aceste saivane au venit aici tehnicieni și colectiviști din regiune și din alte părți ale țării. E vorba de construcții de tip nou, sistem „Stufarc", la care nu este nevoie să se folosească nici material lemnos, nici cărămidă și care sînt mult mai ieftine ca oricare alte tipuri de construcții agricole.

Un mic calcul ne poate convinge de aceasta. In timp ce materialul pentru cele două saivane construite anii trecuți cu o capacitate de cîte 500 de oi fiecare au costat peste 100.000 lei, materialul pentru noile saivane construite din stuf a costat numai circa 16.000 lei. Aceste saivane au fost construite în întregime de către membrii echipei de constructori alcătuită din 10 oameni numai în 40 de zile. Nu i-a trebuit inginerului Armand Segal de la Institutul de Proiectări Pentru Construcții Agricole din București să explice prea mult maistrului Năstase modul cum trebuie construite noile tipuri de saivane. Acesta din urmă a învățat repede tehnica construcției, și la rîndul său a împărtășit-o întregii echipe. Azi ți-e mai mare dragul să-i privești pe acești oameni cu cîtă ușurință și dibăcie construiesc arcele de stuf, le așază pe cofraj și le coasă unul de altul cu sîrmă, iar, pe măsură ce construcția crește, toarnă stratul de ciment pe acoperișul saivanului. Peste 100 de oameni dintre oaspeții sosiți la schimbul de experiență s-au urcat pe unul din aceste saivane construit din stuf, fără nici o teamă că el se va clinti cîtuși de puțin.

Am stat mult de vorbă cu tov. Năstase. El mi-a povestit cu drag de construcțiile durate în gospodăria lor, ca și de planurile de viitor. De la el am aflat că tot anul acesta vor mai face din stuf încă două saivane pentru oi, și o remiză unde să fie adăpostite mașinile și uneltele agricole. Anul viitor însă planul de construcții din stuf va fi și mai îndrăzneț. Se va ridica un grajd pentru cai cu temelia și pereții din piatră și acoperit cu arce de stuf. Tot din stuf colectiviștii vor mai face o îngrășătorie pentru porci, 4 cotețe pentru păsări, 6 saivane pentru oi, deoarece efectivul oilor va ajunge la 3.400, o căsărie și...o cramă pentru vin.

Tovarășul Năstase mi-a povestit cu mîndrie cum din anul 1953, cînd efectivul de animale al gospodăriei putea fi numărat pe degete a ajuns azi la cifre destul de apreciabile. Gospodăria are azi un număr de 2.500 oi, cu lînă fină și semifină, 85 capete bovine din care 20 de vaci de lapte, 140 de cai pentru muncă, 60 de porci și 1.600 de păsări. Cu sumele încasate pe animalele livrate statului pe bază de contract, gospodăria și-a cumpărat două camioane „Molotov".

Construcțiile numeroase durate în această gospodărie, cele care vor fi ridicate în viitor, numărul mare de animale și păsări cu care ele sînt populate, constituie pe lîngă celelalte ramuri o mare bogăție a colectivei. Dar bogăția cea mai mare a ei o constituie oamenii aceștia noi, care s-au ridicat și au crescut o dată cu gospodăria și printre care se numără și tov. Năstase C. Mihai, despre care pe bună dreptate spunea inginerul că-i un maistru neîntrecut al colectivei lor.

G. SACADAT

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 22, 23 și 24 septembrie

Vremea se va încălzi menținîndu-se uscată excepțind nord-vestul țării unde vor cădea ploi izolate. Vîntul va sufla în general slab în sectorul sudic. Temperatura aerului în creștere treptată. Minimele vor oscila noaptea între 1—12 grade în afară de unele locuri din nordul țării unde vor continua să coboare noaptea în jurul lui 0 grade, iar maximele vor oscila între 17—27 grade.

Temperatura solului la ora 8 va fi cuprinsă între 3—18 grade în stratul arabil. Solul va fi umed și puțin umed în jumătatea de nord-vest a țării, iar în restul țării mai mult uscat.

Lucrările celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

In zilele de 16-20 septembrie, au continuat la Pekin (capitala R.P. Chineze) lucrările celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez. După cum se știe, la acest Congres participă 1.133 de delegați din întreaga Chină, reprezentind peste 10.000.000 de membri de partid.

Raportul politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez a fost prezentat de Liu-Sao-ți, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez.

In raportul său, tov. Liu-Sao-ți a spus că în cei 11 ani care au trecut de la cel de al VII-lea Congres al Partidului, în viața Chinei s-au produs două mari evenimente care au o însemnătate istorico-mondială. In 1949, a fost creată Republica Populară Chineză. In a doua jumătate a anului 1955 și prima jumătate a anului 1956, a fost obținută victoria deplină în transformarea socialistă a agriculturii. Pînă în iunie 1956, din cele 120.000.000 de mici gospodării țărănești 110.000.000, adică 91,7 la sută, au intrat în cooperative, dintre care 35.000.000 de gospodării în cooperativele de tip inferior (cu rentă), iar 75.000.000, adică majoritatea, în cooperative de tip superior (adică gospodării agricole colective). De asemenea, s-a rezolvat în linii mari sarcina transformărilor socialiste în industrie și comerț.

Tov. Liu-Sao-ți a spus în continuare că în anul viitor China va termina îndeplinirea primului plan cincinal și va elabora cel de al doilea plan cincinal pe anii 1958-1962. In cel de al doilea plan cincinal se vor obține noi succese de mare importanță pe calea industrializării. Pentru aceasta, va fi însă nevoie de trei planuri cincinale (adică 15 ani, sau chiar mai mult).

In cel de al doilea plan cincinal, agricultura pe deplin cooperativizată a Chinei va obține noi rezultate însemnate prin construirea unor sisteme de irigații, introducerea mai largă în sol a îngrășămintelor, folosirea unor unelte agricole de tip nou etc. Se vor lua măsuri și pentru obținerea de progrese în creșterea animalelor. Treptat, în China se va înfăptui și mecanizarea agriculturii și înzestrarea acesteia cu îngrășăminte minerale.

In ultima parte a raportului, tov. Liu-Sao-ți s-a ocupat de problemele muncii de partid.

La ședința din 16 septembrie a Congresului, tov. Den Siao-pin, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a prezentat raportul cu privire la modificările în statutul partidului. In aceeași zi, Ciu-En-lai, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a prezentat în fața Congresului raportul asupra proiectului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Populare Chineze.

Cu un mare interes au ascultat participanții la Congres cuvîntarea tov. A. I. Mikoian, conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez. Tov. A. I. Mikoian, din însărcinarea C.C. al P.C.U.S., a transmis delegaților la Congres și tuturor comuniștilor din China un salut cordial și fierbinte din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In cuvîntarea sa, tov. A. I. Mikoian s-a ocupat de importanța istorico-mondială a victoriei revoluției populare chineze. Vorbitorul a trecut în revistă uriașele succese obținute de marele popor chinez în construcția socialismului. Poporul sovietic urmărește cu mare interes și însuflețire aceste succese. Alianța frățească și prietenia de nezdruncinat a popoarelor sovietic și chinez reprezintă un adevărat exemplu de internaționalism proletar.

In încheiere, tov. A. I. Mikoian a subliniat marea importanță a colaborării tovărășești între partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă și a dat citire textului mesajului de salut al C.C. al P.C.U.S. adresat celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez.

Congresul a fost salutat de șefii numeroaselor delegații ale partidelor comuniste și muncitorești frățești. In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., a transmis un fierbinte salut celui de al VIII-lea Congres al marelui partid frate — Partidul Comunist Chinez. „Ideile mărețe ale marxism-leninismului — a arătat în cuvîntarea sa tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej — care au învins în Uniunea Sovietică, constructoarea comunismului, înving astăzi în China, în Romînia, în toate țările care construiesc socialismul, arată calea popoarelor din țările capitaliste, dependente și coloniale". Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a urat Partidului Comunist Chinez și poporului frate chinez noi și noi succese în construirea socialismului, în lupta pentru pace și progres.

Deschiderea expoziției-tîrg agricole internaționale de la Novisad (R. P. F. Iugoslavia)

La 15 septembrie s-a deschis la Novisad (Voevodina) expoziția-tîrg agricolă internațională, la care participă 1.213 organizații și firme iugoslave și 69 străine. La festivitatea de deschidere au asistat Svetozar Vukmanovici, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Petr Stambolici, președintele Scupșcinei populare a Serbiei, Stevan Deronski, președintele Scupșcinei populare a Regiunii Autonome Voevodina și alții.

Deschizînd expoziția-tîrg, Stavko Komar, membru al Vecei Executive Federative, a declarat că industria iugoslavă, care produce în prezent anual 15.000 de tone de mașini agricole și peste 2.000 de tractoare, își va mări în următorii ani producția de trei ori. Se prevede de asemenea executarea unor mari lucrări de îmbunătățiri funciare și a unor construcții de uzine de îngrășăminte artificiale, care împreună cu uzinele existente vor produce anual 1.200.000 tone de îngrășăminte.

Expoziția-tîrg de la Novisad va fi deschisă pînă la 23 septembrie.

Guvernul sovietic este dispus să ia parte la o conferință a șefilor guvernelor Egiptului, Indiei, Franței, Marii Britanii, S.U.A. și U.R.S.S. în problema Canalului de Suez

Răspunsurile date de N. A. Bulganin la întrebările lui Kingsbury Smith, conducător al agenției americane „International News Service"

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Kingsbury Smith, vicepreședinte și director general al agenției telegrafice americane „International News Service", i-a adresat lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., o telegramă în care îl roagă să răspundă la o serie de întrebări legate de problema Canalului de Suez.

Urmează răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările lui Kingsbury Smith:

INTREBARE: Pentru a preîntîmpina primejdia unui război în Orientul mijlociu, este oare dispus guvernul U.R.S.S. să ia parte neîntîrziat la o întîlnire la nivelul șefilor de state cu guvernele Egiptului, Indiei, Franței, Marii Britanii și Statelor Unite?

RASPUNS: **Guvernul sovietic s-a pronunțat deja în favoarea rezolvării juste, pașnice a problemei Suezului pe calea tratativelor. Pentru a contribui la o astfel de rezolvare a acestei probleme, guvernul sovietic este dispus să ia parte la o conferință a șefilor guvernelor Egiptului, Indiei, Franței, Marii Britanii, S.U.A. și U.R.S.S.**

INTREBARE: Sînteți de părere că conferința conducătorilor acestor puteri ar putea găsi o rezolvare pașnică a problemei Suezului, rezolvare care, pe de-o parte, să mențină suveranitatea Egiptului, iar, pe de altă parte, să asigure libertatea navigației pe canal pentru navele întregii lumi?

RASPUNS: **Fără îndoială că o astfel de rezolvare pașnică a problemei Suezului ar putea fi găsită. După cum se știe, guvernul Egiptului și-a exprimat deja hotărîrea ca, împreună cu celelalte state interesate, să revizuiască Convenția de la Constantinopol din 1888 și să încheie un acord cu privire la libertatea navigației pe canal. Această propunere a Egiptului deschide calea reglementării pașnice a problemei Suezului. Este de la sine înțeles că un acord corespunzător asupra libertății navigației pe canal trebuie realizat în ultimă instanță în urma examinării acestei probleme în cadrul unei largi conferințe internaționale la care să participe toate țările interesate.**

INTREBARE: Dacă conducătorii puterilor menționate ar putea să realizeze un acord cu privire la reglementarea problemei Canalului de Suez, ar fi oare de acord guvernul sovietic ca acesta să fie transmis spre ratificare Organizației Națiunilor Unite?

RASPUNS: **Guvernul sovietic nu ar avea nimic împotrivă ca acest acord să fie transmis Organizației Națiunilor Unite.**

INTREBARE: Care ar fi data cea mai apropiată la care ar fi dispus să ia parte la o asemenea întîlnire și unde, după părerea dv., ar fi potrivită convocarea ei?

RASPUNS: **Guvernul U.R.S.S. este gata să ia parte la o asemenea întîlnire oricînd ar conveni participanților ei și în orice loc acceptabil, dacă toți ceilalți participanți menționați vor fi de acord cu această întîlnire.**

Acest loc ar putea fi, de pildă, Geneva, firește, dacă guvernul Elveției are o atitudine pozitivă în această privință.

Conferința internațională a activiștilor din cooperativele agricole de producție

Zilele acestea s-a desfășurat la Varșovia (capitala R. P. Polone) conferința internațională a activiștilor din cooperativele agricole de producție. Delegația romînă la această conferință a fost condusă de ing. Eugen Alexe, locțiitor al ministrului Agriculturii, avînd ca membri pe Vasile Mateescu, șef adjunct al secției agrare a C.C. al P.M.R., Nichita Constantin, inginer mecanic la S.M.T. Fetești, regiunea Constanța, și Gheorghe Maftei, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Țibucani, regiunea Bacău.

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

● In Uniunea Sovietică, industria socialistă pune la dispoziția sovhozurilor și colhozurilor în fiecare an noi tipuri de mașini agricole. Astfel, anul acesta, uzina de turbomotoare din Sverdlovsk livrează agriculturii 1.500 de noi combine destinate recoltării porumbului, florii soarelui și ierburilor.

● In regiunile Praga și Olomouc din Republica Cehoslovacă se desfășoară în prezent festivitatea strîngerii recoltei, la care participă președintele Republicii Cehoslovace, A. Zapotocky, și primul secretar al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, A. Novotny.

● Delegația agricolă iugoslavă, care se află în Uniunea Sovietică, a vizitat zilele acestea mai multe colhozuri din regiunea Stavropol.

● Din inițiativa guvernului R.P. Ungare, anul acesta se desfășoară noi lucrări în vederea extinderii și refacerii plantațiilor de vii care produc vestitul vin de Tokay. Pînă acum, s-au plantat noi vii pe o suprafață de cca 115 ha.

● După ultimele date statistice publicate de Ministerul Muncii din Italia, în această țară există aproximativ 450.000 de muncitori agricoli care nu găsesc de lucru în tot timpul anului. In acest număr nu intră și sutele de mii de muncitori agricoli italieni care șomează cel puțin șase luni pe an.

● Ziarul „L'Humanité", organ central al Partidului Comunist Francez, a anunțat zilele trecute o victorie obținută de 12.000 de muncitori agricoli din departamentul Gard în lupta lor pentru o viață mai bună. Luptînd uniți și cu hotărîre, cei 12.000 de muncitori agricoli au silit pe marii proprietari de pămînt să semneze un contract colectiv și să le mărească salariile.

Din lupta țăranilor italieni pentru pămînt

Ziarul „Unita", organ central al Partidului Comunist din Italia, relatează că țăranii din Sicilia își continuă lupta pentru pămînt. La Alimen (provincia Palermo), un numeros grup de localnici a organizat o demonstrație, cerînd să se distribuie loturi de pămînt muncitorilor agricoli. Demonstranții au fost atacați de poliția locală, care a făcut uz de bombe cu gaze lacrimogene. Mulți dintre demonstranți au fost răniți.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT •

● Numeroase organizații sindicale din Anglia se pronunță pentru reglementarea pe cale pașnică a problemei Canalului de Suez. Impotriva politicii războinice a guvernului Eden s-au pronunțat comitetul executiv al Sindicatului Muncitorilor din Industria electrică, Consiliul Sindicatului Național al minerilor din Walles de vest, Sindicatul Unit al muncitorilor din industria de prelucrare a lemnului din Leicester etc.

● Primul ministru al Norvegiei, Gerhardsen luînd cuvîntul la întrunirea unei organizații locale a Partidului Muncitoresc, s-a pronunțat pentru rezolvarea problemei Canalului de Suez pe calea tratativelor, chiar dacă pentru aceasta va fi necesar un timp îndelungat.

● La 17 septembrie s-a deschis la Cairo (capitala Egiptului) sesiunea extraordinară a Comitetului Politic al Ligii Arabe. Toate cele 8 țări membre ale Ligii Arabe sprijină cu tărie lupta Egiptului pentru demnitatea și suveranitatea sa națională.

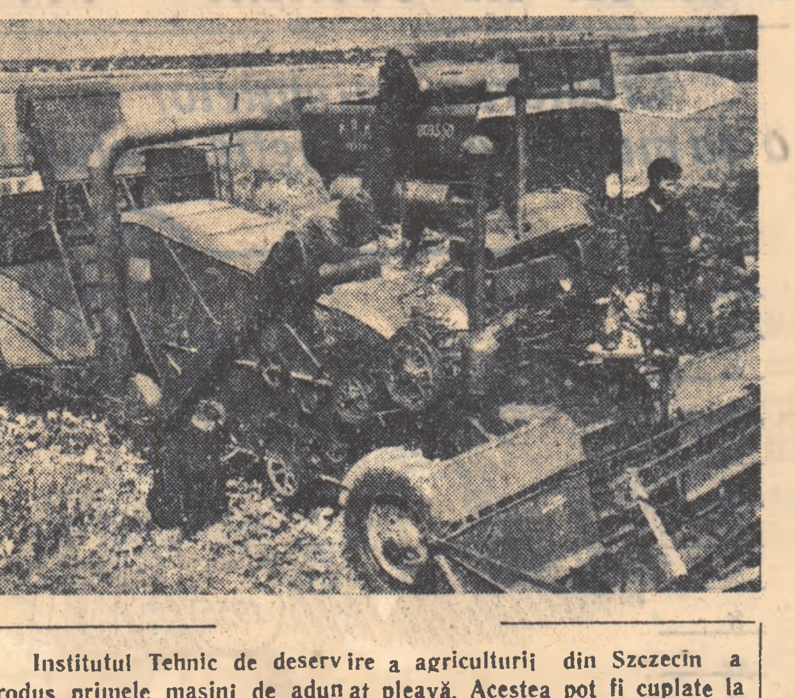
● In Statele Unite ale Americii, judecătorul federal Breks a pronunțat sentința în procesul celor 6 fruntași ai Partidului Comunist din S.U.A. Pe baza legii fasciste Smith, tribunalul a condamnat pe acești fruntași ai Partidului Comunist la 1-5 ani închisoare.

● Guvernul japonez a hotărît să trimită la Moscova pe S. Matumoto, pentru a pregăti apropiata vizită a primului ministru japonez, Hatoyama, în Uniunea Sovietică. Se știe că scopul acestei vizite va fi realizarea unei înțelegeri în vederea normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia.

● La Stockholm (capitala Suediei), s-au publicat rezultatele alegerii pentru a doua cameră a parlamentului, alegeri care au avut loc la 16 septembrie a.c. Partidul Comunist din Suedia a obținut în aceste alegeri 20.000 de noi voturi și un mandat în plus față de alegerile precedente. Partidele politice suedeze care se pronunță pentru o politică externă neutră au obținut majoritatea voturilor la aceste alegeri.

● La Djakarta (capitala Indoneziei) s-a semnat la 15 septembrie un acord de colaborare economică și tehnică între U.R.S.S. și Republica Indonezia. Conform prevederilor acestei înțelegeri U.R.S.S. va livra Indoneziei utilaje și-i va acorda un ajutor tehnic pentru construirea de numeroase întreprinderi industriale. De asemenea, guvernul sovietic acordă Republicii Indonezia un credit însemnat și ajutor în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

DIN AGRICULTURA R. P. POLONE

Institutul Tehnic de deservire a agriculturii din Szczecin a produs primele mașini de adunat pleavă. Acestea pot fi cuplate la combine de orice tip și servesc pentru separarea plevei de paie.

In fotografie: Mecanicii din S.M.T. Mierzyn (raion Szczecin) pregătind noile mașini.

NOTĂ

Pe un drum periculos

Opinia publică din lumea întreagă urmărește cu multă îngrijorare știrile care vorbesc în ultimul timp despre reînarmarea Germaniei occidentale.

Cercurile conducătoare de astăzi ale Republicii Federale Germane nu se dau în lături de la nimic pentru a grăbi remilitarizarea țării. Marii fabricanți de armament din Ruhr (principala regiune industrială din Germania occidentală), de teapa criminalului de război Krupp, se pot declara mulțumiți. Guvernul Adenauer le-a plasat mari comenzi pentru livrarea de avioane, tancuri, mitraliere. Foarte mulțumiți sînt și bancherii și capitaliștii din S.U.A.: Germania occidentală achiziționează de peste ocean armament în valoare de multe milioane de dolari.

Cu mare grabă se desfășoară în Republica Federală Germană și recrutarea cărnii de tun necesare noului Wehrmacht. Majoritatea reacționară a Bundestagului (parlamentului) a votat legea pentru introducerea serviciului militar obligatoriu. Noua armată este denumită Bundeswehr, iar soldații și ofițerii au o uniformă diferită de cea pe care au purtat-o cei din fostul Wehrmacht al lui Hitler. In fruntea noii armate vestgermane sînt însă tot vechii generali hitleriști — Adolf von Heussinger, Speidel, Guderian, von Mannstein. Guvernanții de la Bonn au hotărît să recruteze și pe foștii ofițeri ai unităților S.S., oameni care au săvîrșit în timpul celui de al doilea război mondial crime cumplite pe teritoriile tuturor țărilor vremelnic cotropite de Germania hitleristă.

Făurind noile lor planuri războinice, guvernanții de la Bonn și protectorii lor americani nu țin de fel seama de voința și interesele naționale ale poporului german. In Germania occidentală, politica de reînarmare se lovește de o puternică rezistență. Impotriva remilitarizării se pronunță nu numai clasa muncitoare, dar și pături largi ale țărănimii, ale intelectualității și ale burgheziei vest-germane. Sînt foarte semnificative informațiile publicate de presa vest-germană despre lipsa de popularitate a Bundeswehr-ului. In ultimul timp, au avut loc 24 de incidente între ostașii noii armate și populația civilă. Ministerul Apărării de la Bonn a fost nevoit să recomande ofițerilor și soldaților din Bundeswehr să nu iasă în oraș în uniformă, să meargă în grupuri și să evite acele regiuni unde au mai avut loc incidente.

Guvernul Adenauer face totul spre a înăbuși lupta pentru pace a populației vest-germane. In urma presiunii exercitate de către guvern, tribunalul de la Karlsruhe a pronunțat faimoasa sentință prin care se interzice activitatea legală a Partidului Comunist din Germania. Persecuții de tip fascist au fost puse la cale și împotriva unor organizații de masă care luptă pentru unificarea pașnică a Germaniei. Dar măsurile cu caracter fascist ale guvernanților de la Bonn nu-și pot atinge scopul. Opoziția populației vest-germane împotriva politicii de reînarmare este mai puternică ca oricînd.

Ingrijorat îndeosebi de lupta muncitorilor germani împotriva creării noului Wehrmacht, Adenauer s-a hotărît să participe la viitorul congres al sindicatelor vest-germane, care se va ține la începutul lunii octombrie. Cu toate că riscă să fie huiduit, cancelarul vest-german va încerca probabil să susțină în fața delegaților la congres politica sa. Adenauer și partidul guvernamental democrat-creștin caută prin diferite manevre să inducă în eroare opinia publică. Cu orice preț, Adenauer vrea să evite în acest fel o înfrîngere la alegerile parlamentare vest-germane din toamna anului 1957.

Este limpede că populația vest-germană nu vrea să pășească pe acest drum periculos al pregătirilor războinice. Nici un patriot german nu dorește ca Germania să devină un focar de război. In Republica Federală Germană cresc și se întăresc forțele care luptă pentru răsturnarea regimului Adenauer. Aceste forțe iubitoare de pace din apusul Germaniei se bucură de simpatia și solidaritatea tuturor popoarelor din Europa.

GH. EICHNER

Consfătuirea internațională de la Moscova în problemele legumiculturii

Ing. NICOLAE MARINESCU
LÖBL DANIEL
candidat în științe agricole
ing. IANCU MARIN
ing. ION. N. STROE
membri ai delegației Republicii Populare Romîne la Consfătuirea internațională de la Moscova în problemele legumiculturii

Intre 21—31 august a.c., a avut loc la Moscova conferința internațională cu caracter de schimb de experiență în problemele legumiculturii, convocată de Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. la propunerea R. P. Bulgaria.

La conferință au participat oameni de știință și specialiști din unitățile de producție, reprezentanți ai instituțiilor de stat din U.R.S.S., R. P. Chineză, R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, R. P. Romînă și R. P. Ungară. In total, au participat 114 delegați.

Dintre oamenii de știință ai U.R.S.S. au participat academicienii P. M. Jucovschi, D. D. Breinev, V. I. Edelstein, E. I. Ușakova, iar din țările de democrație populară, acad. H. S. Daskalov, directorul Institutului pentru cultura plantelor al Academiei de Științe a R. P. Bulgaria, și prof. dr. Johannes Reinhold, directorul Institutului de horticultură din Grossbeeren al Academiei Agricole din R. D. Germană.

Lucrările consfătuirii au fost conduse de A. M. Levitki locțiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S.

Delegațiile participante au susținut un număr de 45 de referate și 19 comunicări în legătură cu economia și organizarea legumiculturii, despre agrotehnica legumelor în cîmp și în culturile forțate, selecția și producerea semințelor de legume, construirea serelor și a răsadnițelor, irigarea culturilor de legume și mecanizarea legumiculturii.

Delegația noastră, compusă din 4 tovarăși, a susținut 3 referate și o comunicare cu privire la organizarea legumiculturii în zonele din apropierea orașelor și a fabricilor de conserve, agrotehnica legumelor în cîmp, metode de obținere a recoltelor timpurii de legume în cîmp și mecanizarea lucrărilor la cultura legumelor. S-au prezentat materiale documentare fotografice pentru ilustrarea expunerilor.

Membrii delegației romîne au participat la activitatea celor 7 comisii organizate pe problemele mai sus enumerate.

In zilele de 26, 27 și 28 august a.c., participanții la consfătuire au vizitat o serie de colhozuri, sovhozuri, combinate legumicole (de sere), instituții de învățămînt și de cercetări, precum și pavilioanele privitoare la mecanizarea agriculturii și legumiculturii de la Expoziția Agricolă Unională.

Astfel, în orașul și regiunea Moscova, au fost vizitate colhozurile „Luci", raionul Krasnogorsk, „Serp i molot", raionul Lenin, și „Pamiati Ilicia", raionul Mîtisci, sovhozul „Marfino" (combinat de sere), sovhozul „Bolșevic", raionul Șerpuhov, serele încălzite cu căldură obținută din reziduuri de la rafinăria de petrol din Moscova, stațiunea legumicolă de pe lîngă Academia Agricolă „K. A. Timiriazev", stațiunea experimentală pentru ploaie artificială din Moscova, Institutele de mecanizare V.I.S.H.O.M. și V.I.M. și Institutul unional de cercetări legumicole (N.I.I.O.H.).

Delegația a primit lămuriri valoroase din partea directorului Intreprinderii de stat pentru producerea semințelor de legume „Soiuz sortsemovosci", tov. G. B. Dallakian, asupra producerii de semințe de legume.

In timpul consfătuirii, au avut loc o serie de convorbiri între delegația R.P.R. și ceilalți participanți, în vederea întăririi colaborării și a schimbului de experiență în domeniul dezvoltării sectorului legumicol.

Analizînd și discutînd referatele și comunicările participanților la consfătuire, comisiile organizate pe principalele probleme speciale de legumicultură au elaborat rezoluții din ale căror conținut s-au desprins o serie de învățăminte valoroase pentru legumicultura din țara noastră.

S-a constatat a fi justă organizarea zonelor legumicole preorășenești, precum și a zonelor de aprovizionare cu materie primă pentru industria de conserve. Alături de aceasta, s-a constatat necesitatea dezvoltării legumiculturii în bazinele specializate, cu tradiție îndelungată în producerea anumitor specii de legume.

Vom căuta să expunem în linii mari o serie de probleme discutate la această consfătuire internațională. Aplicînd multe din metodele discutate la consfătuire, vom putea obține o creștere continuă a producției de legume din țara noastră.

Necesitatea sporirii producției de legume și în special a producției timpurii de legume în cîmp cere o strictă respectare a tuturor metodelor agrotehnice avansate, cum sînt: alegerea terenurilor care dau recolte timpurii și mari, însămînțări sub mustul zăpezii, folosirea soiurilor timpurii și a semințelor hibride, pregătirea semințelor pentru însămînțare, producerea răsadului de calitate superioară, folosirea îngrășămintelor etc. S-au discutat cu amănunțime și probleme legate de mecanizarea proceselor de producție în legumicultură, cît și posibilitățile în domeniul chimizării (folosirea insecto-fungicidelor noi, a ierbicidelor, stimulenților, metodele de apărare a plantelor împotriva brumelor, metodele noi de păstrare și prelucrare simplă a legumelor etc.).

Pentru lichidarea caracterului de sezon a producției de legume proaspete, s-a constatat că este necesar și posibil să se dezvolte cultura forțată a legumelor prin extinderea suprafețelor de sere și răsadnițe, folosindu-se în acest scop căldura reziduală, gazele naturale și apele termale pentru încălzirea tehnică. In aceeași măsură trebuie să se dea extindere răsadnițelor cu bălegar. S-a subliniat de asemenea importanța culturii ciupercilor.

In ceea ce privește culturile forțate, alături de problemele îmbunătățirii agrotehnicii, s-a accentuat importanța folosirii tehnicii moderne (dezinfectarea solului, combaterea bolilor și dăunătorilor cu preparate noi, folosirea luminii artificiale suplimentare în cultura răsadului pentru culturile forțate, cultura pe substraturi artificiale, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în sere și răsadnițe etc.). In acest sens, o importanță deosebită prezintă folosirea tipurilor de construcții ieftine și ușor montabile din prefabricate care să permită o largă extindere a suprafețelor de sere și răsadnițe.

Cunoscută fiind importanța hotărîtoare a calității semințelor de legume, s-a scos în evidență necesitatea bunei organizări și înzestrări a instituțiilor pentru ameliorarea și încercarea soiurilor și a instituțiilor pentru producerea semințelor, în special a celor hibride. Asigurarea semînței de calitate superioară de legume are un rol deosebit; de aceea, se cere mai întîi asigurarea condițiilor materiale necesare pentru instituțiile care produc această sămînță, cointeresarea și stimularea instituțiilor și cadrelor de specialiști. Pe de altă parte, trebuie să se asigure cel mai riguros control asupra calității și purității semințelor de legume.

La consfătuire s-a pus accentul pe folosirea experienței pozitive a organizării producerii semințelor de legume în R. P. Ungară, R. D. Germană și R. Cehoslovacă, precum și pe folosirea experienței R.P. Bulgaria în producerea semințelor hibride de roșii.

Multe concluzii importante s-au tras și în problema irigării culturilor legumicole. Din referatele prezentate a reieșit necesitatea îmbunătățirii metodelor de irigat, prin folosirea udatului pe brazde lungi și prin ploaie artificială. Sistemele de irigație trebuie să asigure mecanizarea lucrărilor, de aceea, în bazinele legumicole este necesar să se execute lucrări de mari proporții. Aceste lucrări diferă după condițiile naturale locale. Ele pot consta din organizarea teritoriului și a regimului apelor, construirea sistemelor de irigații, îndiguiri, nivelarea terenului și alte lucrări hidroameliorative. In fiecare țară este posibilă introducerea treptată a tehnicii moderne în domeniul irigării prin înzestrarea bazinelor legumicole cu instalații corespunzătoare: stațiuni de pompare, mașini de nivelat și agregate de ploaie artificială.

Ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost al legumelor se pot realiza numai pe calea mecanizării principalelor procese de producție. In condițiile țării noastre, credem că este necesar ca pentru început un număr de 3—5 gospodării agricole de stat să fie înzestrate cu mașini complexe pentru sectorul legumicol. I.C.A.R., în colaborare cu I.C.M.E.A., să stabilească la fața locului care sînt la noi cele mai potrivite mașini, în vederea mecanizării complexe a lucrărilor.

Importul de mașini speciale pentru legumicultură este o necesitate imperioasă. Industria de mașini din U.R.S.S. și R.D. Germană ne poate oferi la ora actuală o serie de mașini perfecționate. Mașinile în legumicultură vor contribui efectiv la sporirea producției-marfă din sectorul socialist, sporindu-se prin aceasta cantitatea de legume pe piața organizată vîndute la un preț mai scăzut.

Alături de problemele tehnice, la consfătuire s-au discutat și cîteva probleme privitoare la colaborarea țărilor din lagărul socialist în problemele științei și practicii legumicole. Pentru asigurarea în continuare a unei strînse colaborări între state și a unui schimb de experiență, consfătuirea a considerat necesară crearea unei comisii de coordonare, cu sediul la Moscova, cu participarea tuturor țărilor socialiste. Comisia de coordonare va organiza conferințe în probleme speciale, schimburi de delegați, rezolvarea în comun a problemelor științifice importante. Comisia va organiza de asemenea între țările socialiste un schimb de literatură de specialitate, de diferite documentații privitoare la tipuri de mașini și construcții din legumicultură, de semințe.

In țara noastră, prin aplicarea unor propuneri făcute la consfătuire, se deschid largi posibilități în creșterea producției de legume. S-a constatat că unele țări de democrație populară, între care și R. P. Romînă, au condiții deosebit de favorabile de climă și sol pentru producerea legumelor timpurii și a semințelor de legume. Consfătuirea a accentuat necesitatea dezvoltării legumiculturii în aceste țări, atît pentru creșterea producției de legume, cît și pentru semințe de legume în vederea exportului.

Satisfacerea nevoilor interne și a necesităților de export cere să se dea o și mai mare atenție problemei legumiculturii, prin elaborarea unui nou plan de măsuri care să determine îmbunătățirea continuă a activității de cercetări științifice și a muncii de producție în sectorul legumicol din țara noastră.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60 10 7.60 20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".